

การออกแบบหนังสือสำหรับเยาวชน
เรื่อง ศิลปวัฒนธรรมอาเซียน

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิตศศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2555 - 2556

การออกแบบหนังสือสำหรับเยาวชน เรื่อง ศิลปวัฒนธรรมอาเซียน
BOOK DESIGN OF "ASEAN CULTURE"

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2555

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบหนังสือสำหรับเยาวชน เรื่อง ศิลปวัฒนธรรมอาเซียน

BOOK DESIGN OF "ASEAN CULTURE"

นางสาว ปัญรส กฤตานุพงศ์
Miss PANYAROS KRITTANUPONG

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิตศศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....นางม. พริ้งสุภาว. วันที่ 30 พฤษภาคม 2556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ (อาจารย์เสาวภา พงษ์คุณากร) อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ โครงการออกแบบหนังสือสำหรับเยาวชน เรื่อง ศิลปวัฒนธรรมอาเซียน
BOOK DESIGN OF “ASEAN CULTURE”

ชื่อ นางสาวปวีณรศ กฤตานุพงศ์
สาขาวิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2555
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์เสาวภา พงษ์คุณากร

บทคัดย่อ

โครงการนี้เป็นการออกแบบหนังสือสำหรับเยาวชน โดยใช้รูปแบบ Information graphic ในการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องศิลปวัฒนธรรมอาเซียน โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไปของอาเซียน ซึ่งมีข้อมูลในเรื่อง คำขวัญของอาเซียน สัญลักษณ์อาเซียน วัตถุประสงค์ในการก่อตั้ง ประเทศตัวแทนประสานงานของประเทศเศรษฐกิจอาเซียน ประเทศสมาชิก และ สกุลเงิน ข้อมูลส่วนที่ 2 คือ ศิลปวัฒนธรรมของประเทศในอาเซียน มีข้อมูลเกี่ยวกับ เครื่องแต่งกายประจำชาติ แหล่งวัฒนธรรม / ตัวอักษรและภาษาที่ใช้เบื้องต้น / ศิลปวัฒนธรรม ดอกไม้ประจำชาติ อาหารประจำชาติ

ส่วนของการออกแบบนั้น มีแนวคิด คือ การแสดงข้อมูลหรือความรู้ด้วยภาพที่อ่านและเข้าใจง่าย การนำข้อความที่มีประเด็นน่าสนใจมาตีความเป็นภาพประกอบ โดยมีเทคนิคการออกแบบเช่น อินโฟกราฟิก ภาพประกอบแบบพิกโตแกรม และเวกเตอร์ เทคนิคสีน้ำ และ สีไม้ เข้ามาช่วยจัดการข้อมูลให้มีความน่าสนใจมากขึ้น

ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จได้ ต้องขอขอบคุณบิดา , มารดา , เพื่อน ,ญาติพี่น้อง สำหรับกำลังใจ และทุนทรัพย์ ขอขอบคุณคำแนะนำเรื่องการทำงานจากอาจารย์ที่เป็นกำลังสำคัญมาโดยตลอด สุดท้ายขอขอบคุณข้าพเจ้าที่มีความมานะอดทน รับผิดชอบ เพียรพยายามจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	1
1.4 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
2 การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	3
2.1 ศิลปวัฒนธรรมในอาเซียน.....	3
2.1.1 คำขวัญของอาเซียน.....	3
2.1.2 สัญลักษณ์อาเซียน.....	3
2.1.3 อาเซียนก่อตั้งเพื่อ.....	4
2.1.4 การประสานงานของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	4
2.1.5 ประเทศสมาชิกและสกุลเงิน.....	5
2.1.6 พื้นที่ และ จำนวนประชากร.....	5
2.2 ศิลปวัฒนธรรมการแต่งกาย หรือ ชุดแต่งกายประจำชาติ.....	6
2.3 ศิลปวัฒนธรรม และ แหล่งวัฒนธรรม.....	13
2.4 ความเชื่อ และ ดอกไม้ประจำชาติ.....	39
2.5 อาหารประจำชาติ.....	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3 การออกแบบ Information graphic.....	49
3.1 ความหมายของ Information graphic.....	49
3.2 ประเภทของ Information graphic.....	50
3.2.1 แผนภูมิ.....	50
3.2.2 แผนสถิติ.....	55
3.2.3 แผนภาพ.....	57
4 การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น.....	59
4.1 สรุปขอบเขตเนื้อหา.....	59
4.2 แนวทางในการออกแบบ.....	59
4.2.1 การออกแบบหนังสือ.....	59
4.2.2 เทคนิคการออกแบบภาพประกอบ.....	60
5 ขั้นตอนการออกแบบ.....	63
5.1 รวบรวม วิเคราะห์ สรุป และจัดหมวดหมู่ข้อมูล.....	63
5.2 แบบร่างภาพประกอบ.....	68
5.3 การทำ mock up	70
6 ผลงานที่สำเร็จ.....	72
7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	82
บรรณานุกรม.....	83
ประวัติผู้เขียน.....	84

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.1 ตราสัญลักษณ์อาเซียน.....	3
2.2 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศอินโดนีเซีย.....	7
2.3 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศพม่า.....	7
2.4 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศไทย.....	8
2.5 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศเวียดนาม.....	9
2.6 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศมาเลเซีย.....	9
2.7 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศฟิลิปปินส์.....	10
2.8 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศลาว.....	11
2.9 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศกัมพูชา.....	12
2.10 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศบรูไน ดารุสซาลา.....	12
2.11 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศสิงคโปร์.....	13
2.12 บุโรพุทโธ.....	13
2.13 วัดพริมนานัน.....	14
2.14 วายัง กุลิต.....	15
2.15 ระบายารอง.....	15
2.16 เจดีย์ชเวดากอง.....	16
2.17 พระธาตุอินทร์แขวน.....	16
2.18 งานบวชลูกแก้ว.....	17
2.19 วัดพระศรีรัตนศาสดาราม.....	18
2.20 นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา.....	18
2.21 นครประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร.....	19
2.22 การไหว้.....	20
2.23 โขน.....	20
2.24 สงกรานต์.....	21
2.25 สุสานโอยจินท์.....	21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
2.26 พระราชวังจักรพรรดิแห่งทังลอง – ซานออย.....	22
2.27 เทศกาล เต็ดเหียนดาน.....	23
2.28 เปโตรนาส ทาวเวอร์.....	23
2.29 เมืองมะละกา.....	24
2.30 การรำชาป็น.....	25
2.31 เทศกาลทาเดา คาอามาตัน.....	25
2.32 โบสถ์บาโรกแห่งฟิลิปปินส์.....	26
2.33 นครประวัติศาสตร์วีกัน.....	26
2.34 เทศกาลอาติ – อาติหาน.....	27
2.35 เทศกาลดินาญัง.....	28
2.36 เทศกาลชินูล็อก.....	28
2.37 พระธาตุหลวง.....	29
2.38 วัดเชียงทอง.....	29
2.39 ประตู่ไซ/ประตู่ชัย.....	30
2.40 เต็นรำบัดสลบ.....	31
2.41 แคน.....	31
2.42 ตักบาตรข้าวเหนียว.....	32
2.43 นครวัด.....	32
2.44 นครธม.....	33
2.45 ระบำอัปสรา.....	34
2.46 เทศกาลน้ำ หรือ บอน อม ตุ๊ก.....	34
2.47 มัสยิดสุตตัน โอมาร์ อาลี ไซฟูดดิน.....	35
2.48 กัมปงไอยอร์.....	35
2.49 โรงละครเอสพลานาด.....	37
2.50 เมอร์ไลออน หรือ สิงโตทะเล.....	37
2.51 เกาะเซนโตซ่า เกาะมหาสนุก.....	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่:	หน้า
2.52 เทศกาล ฮารี รายา ปีวซา.....	38
2.53 กล้วยไม้ราตรี.....	39
2.54 ประคู้.....	39
2.55 ราชพฤกษ์.....	40
2.56 บัว.....	40
2.57 ชบา.....	41
2.58 พุดแก้ว.....	41
2.59 ลีลาวดี.....	42
2.60 ลำดวน.....	42
2.61 ส้านชวา.....	42
2.62 แวนด้า มิส โจควิม.....	43
2.63 กาโด กาโด.....	43
2.64 หล่ำเฟ็ด.....	44
2.65 ต้มยำกุ้ง.....	45
2.66 ปอเปี๊ยะเวียดนาม.....	45
2.67 นาซี เลอ้มัก.....	46
2.68 อโดโป้.....	46
2.69 ซุปไก่.....	47
2.70 อาม้อก.....	47
2.71 อัมบูยัต.....	48
2.72 ลักซา.....	48
3.1 แผนภูมิแบบต้นไม้.....	50
3.2 แผนภูมิแบบสายธาร.....	51
3.3 แผนภูมิแบบต่อเนื่อง.....	51
3.4 แผนภูมิแบบองค์การ.....	52
3.5 แผนภูมิแบบเปรียบเทียบ.....	52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
3.6 แผนภูมิแบบตาราง.....	53
3.7 แผนภูมิแบบอธิบายภาพ.....	53
3.8 แผนภูมิแบบวิวัฒนาการ.....	54
3.9 แผนภูมิแบบขยายส่วน.....	54
3.10 แผนสถิติแบบพื้นที่.....	55
3.11 แผนสถิติแบบแท่ง.....	55
3.12 แผนสถิติแบบเส้น.....	56
3.13 แผนสถิติแบบวงกลม.....	56
3.14 แผนสถิติแบบรูปภาพ.....	57
3.15 แผนภาพลายเส้น.....	57
3.16 แผนภาพแบบรูปภาพ.....	58
3.17 แผนภาพแบบบล็อก.....	58
4.1 เทคนิคสีน้ำ.....	61
4.2 เทคนิคสีน้ำที่ใช้จริงในงาน.....	62
4.3 เทคนิคสีน้ำและการใช้สีเอกรงค์ที่ใช้จริงในงาน.....	62
5.1 แบบร่าง การรวบรวมข้อมูล.....	63
5.2 แบบร่าง การวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
5.3 แบบร่าง การวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
5.4 แบบร่าง การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
5.5 แบบร่าง การจัดวางข้อมูล.....	65
5.6 แบบร่าง การจัดวางข้อมูล.....	66
5.7 แบบร่าง การจัดวางข้อมูล.....	66
5.8 แบบร่าง การจัดวางข้อมูล.....	67
5.9 แบบร่าง การจัดวางข้อมูล.....	67
5.10 แบบร่าง สัญลักษณ์ของประเทศต่างๆ.....	68
5.11 ภาพประกอบ อาหารประจำชาติ.....	69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
5.12 ภาพประกอบ ดอกไม้ประจำชาติ.....	69
5.13 ภาพประกอบ ชูชคประจำชาติ.....	70
5.14 แบบร่าง การทำ mock up หนังสือ.....	70
5.15 ทดลองทำ mock up หนังสือ.....	71
6.1 ปกหน้า.....	72
6.2 ปกในด้านหน้า.....	73
6.3 หน้าคู่ที่ 1 เรื่อง ข้อมูลทั่วไปของอาเซียน.....	73
6.4 หน้าคู่ที่ 2 เรื่อง ข้อมูลทั่วไปของอาเซียน.....	74
6.5 หน้าคู่ที่ 3 เรื่อง เครื่องแต่งกายประจำชาติ.....	74
6.6 หน้าคู่ที่ 4 เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ประเทศอินโดนีเซีย.....	75
6.7 หน้าคู่ที่ 5 เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ประเทศพม่า.....	75
6.8 หน้าคู่ที่ 6 เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ประเทศไทย.....	76
6.9 หน้าคู่ที่ 7 เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ประเทศเวียดนาม.....	76
6.10 หน้าคู่ที่ 8 เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ประเทศมาเลเซีย.....	77
6.11 หน้าคู่ที่ 9 เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ประเทศฟิลิปปินส์.....	77
6.12 หน้าคู่ที่ 10 เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ประเทศลาว.....	78
6.13 หน้าคู่ที่ 11 เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ประเทศกัมพูชา.....	78
6.14 หน้าคู่ที่ 12 เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ประเทศบรูไน.....	79
6.15 หน้าคู่ที่ 13 เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ประเทศสิงคโปร์.....	79
6.16 ดอกไม้ประจำชาติ.....	80
6.17 อาหารประจำชาติ.....	80
6.18 ปกในด้านหลัง.....	81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

ประชาคมอาเซียน คือ 10 ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ อินโดนีเซีย พม่า ไทย เวียดนาม มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ลาว กัมพูชา บรูไน และ สิงคโปร์ โดยนานาประเทศในกลุ่ม ASEAN เหล่านี้กำลังก้าวเข้าสู่ยุคแห่งการสร้าง ความมั่นคงและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคม การพัฒนาวัฒนธรรม รวมถึงสันติภาพอย่างจริงจัง

หนังสือเล่มนี้ ได้เน้นการนำเสนอ เรื่องของศิลปวัฒนธรรมความเหมือนความต่างของแต่ละประเทศในประชาคมอาเซียน โดยกล่าวถึงที่มาของการก่อตั้งอาเซียน อาหารการกิน ชุดแต่งกายประจำชาติ ภาษาและวัฒนธรรม ของทั้ง 10 ประเทศ ในรูปแบบของอินโฟกราฟิก

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลในเรื่องของศิลปวัฒนธรรม 10 ประเทศในอาเซียน โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ดีความ และหาวิธีในการนำเสนอให้เหมาะสม

1.2.2 เพื่อศึกษาการใช้เทคนิคต่างๆในการออกแบบ และจัดการข้อมูลในรูปแบบของอินโฟกราฟิก และเทคนิคทางการออกแบบภาพประกอบอื่นๆ มาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย คือ เยาวชน

1.3 ขอบเขตของโครงการ

หนังสือ 1 เล่ม ขนาด 7 x 7.5 นิ้ว จำนวน 15 หน้าคู่

ข้อมูลในหนังสือสำหรับเยาวชน เรื่อง ศิลปวัฒนธรรมอาเซียน แบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของอาเซียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

- ค่าขวัญของอาเซียน

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สัญลักษณ์อาเซียน
 - วัตถุประสงค์ในการก่อตั้ง
 - ประเทศตัวแทนประสานงานของประเทศเศรษฐกิจอาเซียน
 - ประเทศสมาชิก และ สกุลเงิน
2. ศิลปวัฒนธรรมของประเทศในอาเซียน
- ศิลปวัฒนธรรม เรื่อง เครื่องแต่งกายประจำชาติ
 - แหล่งวัฒนธรรม / ตัวอักษรและภาษาที่ใช้เบื้องต้น / ศิลปวัฒนธรรม
 - ดอกไม้ประจำชาติ
 - อาหารประจำชาติ

1.4 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1.4.1 ศึกษาค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม 10 ประเทศในอาเซียน โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ขยายข้อมูลออกเป็นสัดส่วนตามความเหมาะสม

1.4.2 ศึกษาแนวทางและรูปแบบของหนังสือเกี่ยวกับอาเซียน ที่เป็นหนังสือสำหรับเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก โดยศึกษาเนื้อหา ข้อมูล รูปภาพ เทคนิคแนวทางการออกแบบที่เคยมีมา

1.4.3 ศึกษารูปแบบและเทคนิคการออกแบบภาพประกอบในหลายๆรูปแบบ ทำการทดลองและประยุกต์เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา

1.4.4 สรุบบอบเขตเนื้อหา

1.4.5 ทดลองทำภาพประกอบ

1.4.6 พัฒนาแบบร่าง

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ได้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษา ได้เพิ่มทักษะการคิดวิเคราะห์ เรียบเรียง จัดการข้อมูลและ สามารถนำเสนอข้อมูลเหล่านั้นได้อย่างน่าสนใจ

1.5.2 ได้ทักษะในการใช้เทคนิคการออกแบบต่างๆ ในการทำหนังสือ ตั้งแต่ การออกแบบรูปเล่ม ไปจนถึงการจัดการข้อมูลในรูปแบบอินโฟกราฟิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้ก่อนการเผยแพร่สู่สาธารณะ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยไว้ก่อนล่วงหน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ศิลปวัฒนธรรมในอาเซียน

อาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วยสมาชิก 10 ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้วยสภาพภูมิประเทศ ทรัพยากร เชื้อชาติ สภาพอากาศ มีความใกล้เคียงกันอยู่มาก จึงทำให้มีศิลปวัฒนธรรม และรูปแบบการใช้ชีวิตที่คล้ายคลึงกัน แต่ก็ยังมีส่วนต่าง การได้รับอิทธิพลจากการเข้ามาของประเทศอื่นๆ ทำให้เกิดวัฒนธรรม ความเชื่อ ศาสนา และชนชาติที่หลากหลาย เป็นผลมาจากการค้า การขนส่ง การคมนาคม การอพยพของชนชาติในอดีต ยังผลมาถึงปัจจุบัน จึงเกิดเป็นความหลากหลายทางวัฒนธรรม

2.1.1 คำขวัญของอาเซียน

"One Vision, One Identity, One Community" : " หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาคม"

ภาพที่ 2.1 ตราสัญลักษณ์อาเซียน

2.1.2 สัญลักษณ์อาเซียน คือ ต้นข้าวสีเหลือง 10 ต้นมัดรวมกันไว้ คือ ประเทศสมาชิก รวมกันเพื่อมิตรภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

สีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพและความมั่นคง

สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญและความก้าวหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์
สีเหลือง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง

2.1.3 อาเซียนก่อตั้งเพื่อ

1. ส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคมและวัฒนธรรม
2. ส่งเสริมการมีเสถียรภาพ สันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
3. ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และด้านการบริหาร
4. ส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกันในการฝึกอบรมและการวิจัย
5. ส่งเสริมความร่วมมือในด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การค้า การคมนาคม การสื่อสาร และปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิต
6. ส่งเสริมการมีหลักสูตรการศึกษาอาเซียนตะวันออกเฉียงใต้
7. ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและองค์กรระหว่างประเทศ

2.1.4 การประสานงานของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้อาเซียนเป็นตลาดและฐาน

การผลิตเดียว มีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในสินค้าและบริการสำคัญ 12 สาขา มีประเทศผู้ประสานงาน ดังนี้

- พม่า สาขาผลิตภัณฑ์เกษตร (Agro-based products) และสาขาประมง (Fisheries)
- มาเลเซีย สาขาผลิตภัณฑ์ยาง (Rubber-based products) และสาขาสิ่งทอ (Textiles and Apparels)
- อินโดนีเซีย สาขายานยนต์ (Automotives) และสาขาผลิตภัณฑ์ไม้ (Wood-based products)
- ฟิลิปปินส์ สาขาอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics)
- สิงคโปร์ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ (e-ASEAN) และสาขาสุขภาพ (Healthcare)
- ไทย สาขาการท่องเที่ยว (Tourism) และสาขาการบิน (Air Travel)
- เวียดนาม สาขาโลจิสติกส์ (Logistic)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.5 ประเทศสมาชิกและสกุลเงิน

ไทย	:	สกุลเงิน คือ บาท
ฟิลิปปินส์	:	สกุลเงิน คือ เปโซ 1 เปโซ เท่ากับ 0.75 บาท
มาเลเซีย	:	สกุลเงิน คือ ริงกิต 10.01 ริงกิต เท่ากับ 1 บาท
สิงคโปร์	:	สกุลเงิน คือ ดอลลาร์สิงคโปร์ 1 ดอลลาร์สิงคโปร์ เท่ากับ 25.11 บาท
อินโดนีเซีย	:	สกุลเงิน คือ รูเปียห์ 316.16 รูเปียห์ เท่ากับ 1 บาท
บรูไนดารุสซาลาม	:	สกุลเงิน คือ ดอลลาร์บรูไนฯ 1 ดอลลาร์บรูไนฯ เท่ากับ 25.11 บาท
เวียดนาม	:	สกุลเงิน คือ ด่อง 681.08 ด่อง เท่ากับ 1 บาท
พม่า	:	สกุลเงิน คือ จ๊าด 27.95 จ๊าด เท่ากับ 1 บาท
ลาว	:	สกุลเงิน คือ กีบ 261.03 กีบ เท่ากับ 1 บาท
กัมพูชา	:	สกุลเงิน คือ เรียล 97.14 เรียล เท่ากับ 1 บาท

2.1.6 พื้นที่ และ จำนวนประชากร

อินโดนีเซีย	:	เมืองหลวง	คือ จาร์กาตา
		มีพื้นที่	1,904,569 ตารางกิโลเมตร
		มีจำนวนประชากร	248,645,008 คน
พม่า	:	เมืองหลวง	คือ เนปีดอร์
		มีพื้นที่	676,578 ตารางกิโลเมตร
		มีจำนวนประชากร	54,584,650 คน
ไทย	:	เมืองหลวง	คือ กรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		มีพื้นที่	513,115.02 ตารางกิโลเมตร
		มีจำนวนประชากร	67,091,089 คน
เวียดนาม	:	เมืองหลวง	คือ ฮานอย
		มีพื้นที่	331,210 ตารางกิโลเมตร
		มีจำนวนประชากร	91,519,289 คน
มาเลเซีย	:	เมืองหลวง	คือ กัวลาลัมเปอร์
		มีพื้นที่	329,847 ตารางกิโลเมตร
		มีจำนวนประชากร	29,179,952 คน
ฟิลิปปินส์	:	เมืองหลวง	คือ มะนิลา
		มีพื้นที่	300,000 ตารางกิโลเมตร
		มีจำนวนประชากร	103,775,002 คน
ลาว	:	เมืองหลวง	คือ นครเวียงจันทน์
		มีพื้นที่	236,800 ตารางกิโลเมตร
		มีจำนวนประชากร	6,586,266 คน
กัมพูชา	:	เมืองหลวง	คือ กรุงพนมเปญ
		มีพื้นที่	181,035 ตารางกิโลเมตร
		มีจำนวนประชากร	14,952,665 คน
บรูไน	:	เมืองหลวง	คือ บันดาร์ เสรี เบกาวัน
		มีพื้นที่	5,765 ตารางกิโลเมตร
		มีจำนวนประชากร	408,786 คน
สิงคโปร์	:	เมืองหลวง	คือ สิงคโปร์
		มีพื้นที่	697 ตารางกิโลเมตร
		มีจำนวนประชากร	5,353,494 คน

2.2 ศิลปวัฒนธรรมการแต่งกาย หรือ ชุดแต่งกายประจำชาติ

2.2.1 อินโดนีเซีย

বাদিকจัดให้เป็นงานศิลปะและงานฝีมือของประเทศอินโดนีเซียและยังเป็นที่รู้จักในชุดประจำชาติของประเทศอีกด้วย ลวดลายของผ้าบาดิกที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประเทศอินโดนีเซียสามารถพบได้ในประเทศฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศอินโดนีเซีย

2.2.2 พม่า

เครื่องแต่งกาย ชาวพม่าทั้งหญิงและชายนิยมนุ่งโจงกระเบน ที่เรียกว่า “ลองยี” (Longye) ซึ่งมีทั้งผ้าฝ้ายและไหมที่มีสีสันของผู้หญิงจะมีลายเชิงด้านล่างและมีลวดลายเล็ก ๆ กระจายทั่วผืนผ้า ลวดลายของแต่ละท้องถิ่นจะต่างกัน ผ้าที่ทอมาจากเมืองอมรปุระเป็นลวดลายดอกไม้ ไม้ เครือไม้ หรือเป็นดอกเป็นลายตามขวาง ไม่นิยมใช้เข็มขัด สวมเสื้อตัวสั้น คอกลม ผ่าอกติดกระดุม 5 เม็ด แขนกระบอกยาวจรดข้อมือ บางครั้งเป็นแขนสั้น แลยไหลลงมาเล็กน้อย ผ้าตัดเสือนิยมใช้ ผ้าเนื้อบาง สีสด เช่น ผ้ามัสลิน ผ้าป่าน หรือผ้าไนลอน สวมรองเท้าคีบรองเท้าแตะ ทั้งหญิง ชาย แต่ของหญิงจะเป็นสี มีลวดลายเป็นดอกดวง ปักด้วยลูกปัด หรือดิ้น เงินดิ้น ทอง สะพายย่าม ซึ่งเป็นผ้าไหมสีสวยสดทอมาจากรัฐฉาน

ภาพที่ 2.3 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศพม่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 ไทย

ชุดไทยจกักรี คือ ชุดไทยประกอบด้วยสไบเฉียงจะเย็บให้ติดกับชั้นเป็นท่อนเดียวกันหรือจะมีผ้าสไบห่ม

ภาพที่ 2.4 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศไทย

2.2.4 เวียดนาม

จากประวัติความเป็นมาจะเห็นว่าชาวเวียดนามมีการแต่งกายผสมผสานกัน มีทั้งไทยนุงหรือ อ้ายลาวระยะแรก ปนของจีนบ้าง เช่น ลักษณะของเสื้อที่ป้ายซ้อนกันบริเวณอก คอปิดแขนยาว แต่แตกต่างจากไทยและจีนตรงที่การใช้ผ้า ถึงแม้ว่าจะใส่กางเกงแล้ว ยังนิยมสวมเสื้อผ้าบาง ที่เปิดจนถึงเอวทั้ง 2 ข้าง ให้เห็นรูปทรงและสัดส่วนที่งดงาม ชาวเวียดนามได้ชื่อว่า เป็นชาติที่มีศิลปกรรมงามที่สุดในโลกอีกด้วย

ผู้หญิง นุ่งกางเกงแพรยาว สวมเสื้อแขนยาว คอตั้งสูง ตัวเสื้อยาวลงมาจรดข้อเท้า ผ้า 2 ข้างสูงแค่อเอว พวกเขาทำงานหนักจะสวมเสื้อสั้น มีกระเป๋่า 2 ใบ แขนจีบยาว บางแห่งทางเหนือสวมกระโปรงยาวถึงข้อเท้า

ชาย แต่งกายคล้ายหญิง บางครั้งสวมเสื้อกุยเฮง สวมหมวกสีดำเย็บด้วยผ้า ไม่มีปีก ปัจจุบันแต่งสากลกันมากแล้ว

ในเวียดนามได้มีชาวเขาเผ่าหนึ่งเรียกว่า พวกม้อย จะนุ่งผ้าสั้น ๆ ปกปิดร่างกายแต่เฉพาะท่อนล่างคล้ายนุ่งโป๊ไม้ ปัจจุบันหญิงสวมเสื้อ นิยมเจาะหูสอดไม้ซึ่งเหลาแหลม ๆ สวมกำไลคอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนเผ่าไทในเวียดนามจะมีการทอผ้าออกมางดงามมาก ซึ่งจะมีลวดลายบนพื้นผ้าทอที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งแต่ละลายนั้น มีความหมายและมีเทคนิคการทอที่แตกต่างกัน อย่างเช่น ลายดาวแปดแฉก จะเป็นลายดาวแปดแฉกตรงกลางของผ้า หรือในผ้าเป็ยว (ผ้า โทกศิรยะ) และ ยังมีลายเส้นจุด (ลายคลื่น) ลายพื้นเลื้อย (ลายหยักหงอนไก่) ลายขอ (ลายกุศ) ลายเหรียญ (ลายจำหลอด) ลายรูปหัวใจ (ลายหมากจုံ) เป็นต้น ลวดลายต่าง ๆ เหล่านี้นอกจากจะปรากฏอยู่บนพื้นผ้าแล้วยังปรากฏในเครื่องปั้นดินเผา และกลองสำริดด้วย

ภาพที่ 2.5 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศเวียดนาม

2.2.5 มาเลเซีย

Baju Melayu เป็นชุดประจำชาติของประเทศมาเลเซีย ที่มีความหมายว่า “เสื้อมาเลย์” ซึ่งประกอบไปด้วยเสื้อแขนยาวและกางเกงที่ทำมาจากผ้าไหม ผ้าฝ้าย หรือส่วนผสมของ โพลีเอสเตอร์และผ้าฝ้าย โดยชุดแต่งกายของผู้หญิงมีชื่อว่า baju kurung ที่ประกอบด้วยเสื้อคลุมยาวและกางเกงยาว

ภาพที่ 2.6 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศมาเลเซีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.6 ฟิลิปปินส์

ชนเผ่าเดิมของฟิลิปปินส์ คือ นิโกรโตส์ (Negritos) อพยพมาจากตอนกลางของทวีปเอเชีย ต่อมาชนเผ่าอินโดนีเซียได้เข้ามาอยู่ในประเทศนี้ เป็นพวกเชื้อชาติมองโกลอยด์ ผสมคอเคเซียน ที่มีเหลืออยู่ในฟิลิปปินส์ ได้แก่ พวกอีลองโกทส์ ต่อมาชนเผ่ามาเลย์ (Melags) เข้ามาอาศัยอยู่ พวกมาเลย์ได้มีการติดต่อทางวัฒนธรรมกับพวกอินเดีย จีน อาหรับมาแล้ว จึงมีการปกครอง กฎหมาย ศาสนา วรรณคดี ศิลป วิทยาศาสตร์เป็นของตนเอง พวกมาเลย์อพยพเข้ามาฟิลิปปินส์ หลายครั้ง ครั้งที่ 2 ถือว่าเป็นบรรพบุรุษของพวกตากาล็อก วิสายัน อีโกกาโน ปอมบังโก และ พวกฟิลิปปินส์ที่นับถือศาสนาคริสต์ ส่วนพวกที่เข้ามาครั้งที่ 3 จะนับถือศาสนาพระมหะหมัด เป็นบรรพบุรุษของพวกฟิลิปปินโน - มุสลิม อยู่ในเกาะมินดาเนาและซูลู ฟิลิปปินส์เป็น ศูนย์กลางการค้าแห่งเอเชีย มีประเทศในเอเชียและตะวันออกไกลเข้ามาทำการค้าขายด้วย จนใน คริสต์ศตวรรษที่ 15 พวกแขกมะหะหมัดเผอิทธิพลเข้ามา การค้าขายกับประเทศเพื่อนบ้านใน เอเชียลดน้อยลง จนกระทั่งชาวสเปนเข้ามา แล้วได้ทราบว่าวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของชาว ฟิลิปปินส์ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากอินเดีย จีน และชาวอาหรับ

เครื่องแต่งกายประจำชาติเป็นเสื้อคอกว้างแบบตะวันตก แขนยกตั้งเป็นปีกกว้าง ทำด้วยผ้า บางและแข็งอย่างไหมสับปะรด นุ่งกระโปรงติดกับเสื้อเป็นชุดเดียวกัน ส่วนตามเกาะต่าง ๆ มี การแต่งกายแบบคล้ายชาวมาลายูและอินโดนีเซีย คือ นุ่ง โสร่งปาเต๊ะ สวมเสื้อผ้าไหมสับปะรด หรือแพร แขนกระบอกยาวจดข้อมือ มีผ้าพาดบ่า ส่วนผู้ชายจะสวมเสื้อแขนยาวทำจากใย สับปะรด นุ่งกางเกงแบบสากล

ภาพที่ 2.7 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศฟิลิปปินส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.7 ลาว

เป็นประเทศที่อยู่ติดชายแดนไทยทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือทางจังหวัดหนองคาย ข้ามแม่น้ำโขงไปอีกฟากหนึ่งก็จะถึงเมืองเวียงจันทน์

ผ้าทอมือมีบทบาทสำคัญในชีวิตครอบครัวของชาวไท-ลาว ทุกวันนี้พิธีแต่งงานแบบดั้งเดิมของคนไท-ลาว ยังคงใช้เครื่องแต่งกายที่งดงาม ประณีต ชุดเจ้าสาวทอด้วยไหมเส้นละเอียด สอดแทรกด้วยเส้นเงินเส้นทอง ผ้าเบี่ยง ชิ้นและตีนชิ้น จะมีสีและลวดลายรับกัน เจ้าบ่าวนุ่งผ้าถุงหรือผ้าเตี่ยวทอด้วยไหมละเอียดสีพื้น อาจจะใช้เทคนิคการทอแบบ “หมากไม้” คือการปั่นเส้นใย สวมเสื้อ แบบฝรั่ง มีผ้าพาดบ่าเพื่อเข้าพิธีสู่ขวัญ

ภาพที่ 2.8 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศลาว

2.2.8 กัมพูชา

เนื่องจากมีความสัมพันธ์กับไทยมาก่อน จึงมีลักษณะศิลปะเหมือนกับไทย เช่น ที่จังหวัดสุโขทัยมีศิลปะสมัยขอมอยู่มาก การทำตะกร้าหวาย เครื่องจักสาน เครื่องไม้ เครื่องเงิน ทองแดง ทอผ้าพื้นเมือง เรียกผ้าซัมปอตและผ้าปุม คนไทยสมัยนี้ก็ยังนิยมอยู่

การแต่งกายของชาวกัมพูชาจะนุ่งผ้าซัมปอต (Sompot) เป็นผ้าทอมือ ถือเป็นงานแต่งกายประจำชาติ สำหรับข้าราชการผู้ใหญ่จะนุ่งผ้าไฮลกับเสื้อมีกระดุมสีทอง ในงานพิธีจะนุ่งผ้าโจงกระเบน เวลาไปวัดจะนุ่งผ้าม่วง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.9 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศกัมพูชา

2.2.9 บรูไน คารุซาลาม

ผู้หญิงบรูไนจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีสีสันสดใส โดยมากมักจะเป็นเสื้อผ้าที่คลุมร่างกาย ตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า ผู้หญิงมุสลิมจะสวมผ้าคลุมศีรษะในที่สาธารณะและในสถานที่ราชการ ผู้ชายมุสลิมแต่งกายเป็นทางการทั้งในสถานที่ราชการและที่สาธารณะ ก็จะสวมเสื้อแขนยาว ตัวเสื้อยาวถึงเข่า นุ่งกางเกงขายาวแล้วนุ่งโสร่ง

ภาพที่ 2.10 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศบรูไน คารุซาลาม

2.2.10 สิงคโปร์

สิงคโปร์เป็นสาธารณรัฐตั้งอยู่บนเกาะเล็กปลายแหลมมาลายู มีพื้นที่ราว 616 ตารางกิโลเมตร พลเมืองจะมีหลายชนชาติ เช่น จีน มลายู อินเดีย และยุโรป เพราะเป็นเมืองท่าที่สำคัญ การแต่งกายจึงแตกต่างกับชนชาติที่ตนเข้าไปอยู่

การแต่งกายของชาวมลายูในสิงคโปร์ เสื้อใช้ลวดลายและดอกคล้ายโสร่งของอินโดนีเซีย แบบอาจจะเพี้ยนไปบ้าง ใช้ผ้าพื้น เข็มทำตัวเสื้อ มีลวดลายตามรอบคอ สบ และ ปลายแขน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนชายแต่งชุดสากล สำหรับชาวจีน อินเดีย ยุโรป ก็แต่งตามการแต่งกายของแต่ละชาติ
เอกลักษณ์ของชาวสิงคโปร์ไม่มีศิลปะเป็นของตนเอง แต่สิ่งที่ประทับใจที่สำคัญคือ ความ
เรียบง่าย มีระเบียบ และสะอาดที่สุดในโลกในสายตาของชาวโลก

ภาพที่ 2.11 ชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศสิงคโปร์

2.2 ศิลปวัฒนธรรม และ แหล่งวัฒนธรรม

2.3.1 อินโดนีเซีย

2.3.1.1 แหล่งวัฒนธรรม

บุโรพุทโธ ศาสนสถานในศาสนาพุทธนิกายมหายานที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้ เป็นสถาปัตยกรรมที่สร้างด้วยหินภูเขาไฟ มีฐานคล้ายกับพีระมิด
ชั้นบันได

ภาพที่ 2.12 บุโรพุทโธ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัดพรัมบานัน ศาสนสถานในศาสนาฮินดูที่ใหญ่ที่สุดในอินโดนีเซีย โดยคนอินโดนีเซีย เรียกว่า วัดโลโร จองรัง ตัววัดโคดเด่นด้วยสถาปัตยกรรม

ภาพที่ 2.13 วัดพรัมบานัน

2.3.1.2 ตัวอักษรภาษาอังกฤษ

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V
W	X	Y	Z							

2.3.1.3 ประโยคภาษาตัวอย่าง

Selamat Pagi	ซาลามัต ปากี	แปลว่า	สวัสดี
Terima Kasih	เตอรอมา กาสีห์	แปลว่า	ขอบคุณ
Selamat Jalan	ซาลามัต จาลัน	แปลว่า	ลาก่อน
Maaf	มาอาฟ	แปลว่า	ขอโทษ

2.3.1.4 ศิลปวัฒนธรรม

วายัง กูลิต (Wayang Kulit) เป็นการแสดงเชิดหุ่นเงาที่มีเอกลักษณ์ โดยฉบับดั้งเดิมใช้หุ่นที่ทำด้วยหนังสัตว์ นิยมใช้วงดนตรีพื้นบ้านบรรเลงขณะแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.14 วายัง กูลิต

ระบำบารอง (Barong Dance) ละครพื้นเมืองดั้งเดิมของเกาะบาหลี มีการใช้ หน้ากากและเชิดหุ่น เป็นเรื่องราวการต่อสู้กันของบารองคนครึ่งสิงห์ ซึ่งเป็นตัวแทน ฝ่ายความดี โดยฝ่ายธรรมะจะได้รับชัยชนะในที่สุด

ภาพที่ 2.15 ระบำบารอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 พม่า

2.3.2.1 แหล่งวัฒนธรรม

เจดีย์ชเวดากอง สถานที่สำคัญที่มีชื่อเสียงของพม่า เชื่อกันว่าเป็นมหาเจดีย์ที่บรรจุพระเกศาธาตุ 8 เส้นของ “พระพุทธเจ้า”

ภาพที่ 2.16 เจดีย์ชเวดากอง

พระธาตุนิทร์แขวน ก้อนหินสีทองขนาดใหญ่บนปลายหน้าผาสูงชัน ตามตำนานเชื่อกันว่า พระอินทร์ได้นำก้อนหินมาแขวนไว้

ภาพที่ 2.17 พระธาตุนิทร์แขวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2.2 ตัวอักษรภาษาพม่า

က	ka	တ	ta	ပ	pa	ဆ	sa	ဇ	ca	မ	ma	ဒ	da	ဤ	i	ဣ	o
ဃ	ña	န	na	ဝ	wa	င	na	ဏ	na	ဇ	ja	ရ	ra	ဥ	u	ဧ	au
ဓ	dha	ဠ	la	ဃ	gha	ဗ	dha	ဘ	bha	ထ	tha	အ	a	ဦ	ū	အံ	ā
လ	la	ဂ	ga	ဋ	da	ဗ	ba	ဆ	cha	ယ	ya	အာ	ā	ဧ	e	အား	ah
ခ	kha	ဋ	tha	ဖ	pha	ဟ	ha	တ	ta	ဈ	jha	ဣ	i	အဲ	ai		

2.3.2.3 ประโยคภาษาตัวอย่าง

မင်္ဂလာပါ	มิงกาลาปา	แปลว่า	สวัสดี
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။	เจชุนินบ่าเด	แปลว่า	ขอบคุณ
နေ့ကောင်းပါတယ်။	เนเกါบ่าเด	แปลว่า	สบายดี
သွားမယ်နော်။	ดูยบ่าโองเหม	แปลว่า	ลาก่อน

2.3.2.4 ศิลปวัฒนธรรม

งานบวชลูกแก้ว (Poy Sang Long) เป็นงานบวชเณรที่สืบทอดกันมานาน ชาวพม่าให้ความสำคัญ เพราะถือเป็นบุญอันยิ่งใหญ่ของครอบครัว

ภาพที่ 2.18 งานบวชลูกแก้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 ไทย

2.3.3.1 แหล่งวัฒนธรรม

วัดพระศรีรัตนศาสดาราม หรือ วัดพระแก้ว สถาปัตยกรรมตามแบบวัดพระศรีสรรเพชญ์ในสมัยอยุธยา เป็นที่ประดิษฐานพระแก้วมรกต พระคู่บ้านคู่เมืองของไทย สร้างขึ้นในเขตพระบรมมหาราชวัง

ภาพที่ 2.19 วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา เมืองหลวงเก่า เป็นแหล่งศึกษาประวัติศาสตร์ที่สำคัญ เป็นโบราณสถานที่ประกอบด้วยพระปรางค์และวัดขนาดใหญ่จำนวนมาก แสดงให้เห็นถึงความรุ่งเรืองในอดีต

ภาพที่ 2.20 นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นครประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร ประกอบด้วย อุทยาน
ประวัติศาสตร์สุโขทัย ศรีสัชนาลัย และกำแพงเพชร มีวัดและแหล่งโบราณคดีในช่วง
เริ่มต้นของศิลปะไทย เช่น เจดีย์ทรงพุ่มข้าวบิณฑ์ และพระพุทธรูปแบบสุโขทัย

ภาพที่ 2.21 นครประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร

2.3.3.2 ตัวอักษรภาษาไทย

ก	ข	ฃ	ค	ฅ	ฉ	ง	จ	ฉ	ช	ซ
ฌ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด	ต	ถ
ท	ธ	น	บ	ป	ผ	ฝ	พ	ฟ	ภ	ม
ย	ร	ฤ	ล	ฬ	ว	ศ	ษ	ส	ห	ฬ
อ	ฮ									

2.3.3.3 ประโยคภาษาตัวอย่าง

สวัสดี	แปลว่า	Hello
ขอบคุณ	แปลว่า	Thank you
ขอโทษ	แปลว่า	I am sorry
ลาก่อน	แปลว่า	Good bye

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3.4 ศิลปวัฒนธรรม

การไหว้ (Thai Greeting) ประเพณีการทักทายที่เป็นเอกลักษณ์ของไทย เป็นการแสดงความเคารพให้เกียรติกัน แทนการขอบคุณ ขอโทษ หรือกล่าวลาด้วย

ภาพที่ 2.22 การไหว้

โขน (Khon) เป็นนาฏศิลป์เก่าแก่ของไทย ผู้แสดงต้องสวมหัวโขนทุกคน ยกเว้นตัวนาง พระ และเทวดา แสดงโดยใช้ท่ารำ ท่าทางประกอบทำนองเพลง คำเนินเรื่องด้วยบทพากย์ บทเจรจา เรื่องยอดนิยม คือ รามเกียรติ์

ภาพที่ 2.23 โขน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สงกรานต์ (Songkran Festival) ประเพณีเก่าแก่ ถือเป็นการเล่นรดน้ำกันในวันขึ้นปีใหม่ของไทย โดยมีการรดน้ำขอพรผู้ใหญ่ สรงน้ำพระ ทำบุญ มีการเล่นสาดน้ำเพื่อความสนุก

ภาพที่ 2.24 สงกรานต์

2.3.4 เวียดนาม

2.3.4.1 แหล่งวัฒนธรรม

สุสานขนาดใหญ่ของโฮจิมินห์ อดีตผู้นำที่ยิ่งใหญ่ของเวียดนามที่ต่อสู้เพื่อเอกราช สร้างด้วยหินอ่อนและหินแกรนิต

ภาพที่ 2.25 สุสานโฮจิมินห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระราชวังจักรพรรดิแห่งถังหลง – ฮานอย พระราชวังแห่งนี้สร้างขึ้นเพื่อ
เป็นการประกาศเอกราชของชาวไคเวียดโดยสร้างอยู่บนซากป้อมเมืองของจีน

ภาพที่ 2.26 พระราชวังจักรพรรดิแห่งถังหลง – ฮานอย

2. 3.4.2 ตัวอักษรภาษาเวียดนาม

A	อา	C	เก๋อ	Ê	เอ	K	เก๋อ	O	ออ	Q	เก๋อ	U	อู	Y	อี
Ă	ฮ่า	D	เม๋อ	G	เก๋อ	L	เล๋อ	Ô	โอ	R	เร๋อ	U	ฮือ		
Â	เอ๋อ	Đ	เด๋อ	H	เฮ๋อ	M	เม๋อ	Ơ	เฮอ	S	เซ๋อ	V	เว๋อ		
B	เบอ	E	เอ	I	อี	N	เนอ	P	เป๋อ	T	เต๋อ	X	ฟ๋อ		

2. 3.4.3 ประโยคภาษาตัวอย่าง

xin chào	ซินจ่าว	แปลว่า	สวัสดี
cảm ơn	ก่ามเิน	แปลว่า	ขอบคุณ
xin lỗi	ซิน โหลย	แปลว่า	ขอโทษ
Tạm biệt	ตามเบียด	แปลว่า	ลาก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. 3.4.4 ศิลปวัฒนธรรม

เทศกาล เต็ดเหวียนดาน (Ted Nguyen Dan) เทศกาลทางศาสนาที่สำคัญที่สุด เป็นการเฉลิมฉลองความเชื่อในเทพเจ้าลัทธิเต๋า ขงจื้อ ศาสนาพุทธ รวมถึงแสดงความรักต่อบรรพบุรุษ

ภาพที่ 2.27 เทศกาล เต็ดเหวียนดาน

2.3.5 มาเลเซีย

2.3.5.1 แหล่งวัฒนธรรม

เปโตรนาส ทาวเวอร์ ตึกแฝด สูง 88 ชั้น มีสะพานเชื่อมระหว่างตึก มีความสูงเป็นอันดับต้นๆของโลก

ภาพที่ 2.28 เปโตรนาส ทาวเวอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมืองมะละกา เมืองเก่ามรดกโลกทางวัฒนธรรม เป็นเมืองศูนย์กลางและ
แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมตะวันออก – ตะวันตก สถาปัตยกรรมที่โดดเด่น เช่น โบสถ์ จัตุรัส
ปราการ อาคารบ้านเรือน

ภาพที่ 2.29 เมืองมะละกา

2.3.5.2 ตัวอักษรยาวี

ز	z	چ	ch	ب	b	ڠ	ng	دھ	dh	ي	y	و	w	ك	k
ر	r	ه	h	ا	-	ڠھ	gh	ر	r	و	-	ن	n		
ذ	dz	ج	j	ق	q	<	<	ش	sh	ل	la	م	m		
د	d	تھ	th	پ	p	دز	dz	س	s	ه	h	ل	l		
خ	kh	ت	t	ف	f	ط	th	نھ	ny	ف	v	ڤ	g		

2.3.5.3 ประโยคภาษาตัวอย่าง

Selamat pagi	เซอลามัต ปากี	แปลว่า	สวัสดี
Terima kasih	เตอรามา กาสีห	แปลว่า	ขอบคุณ
Selamat jalan	เซอลามัต จาลัน	แปลว่า	ลาก่อน
Maaf	มาอาฟ	แปลว่า	ขอโทษข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.5.4 ศิลปวัฒนธรรม

การรำชาปิน (Zapin) การฟ้อนรำหมู่ได้รับอิทธิพลมาจากแดนอาระเบีย มีนักแสดงเป็นหญิงชาย 6 คู่ เต้นตามจังหวะกีตาร์แบบอาระเบีย

ภาพที่ 2.30 การรำชาปิน

เทศกาลทาเดา คาอามัตัน (Tadau Kaamatan) เทศกาลประจำปีในรัฐซาบะห์ ในช่วงสิ้นสุดฤดูการเก็บเกี่ยวข้าวและเริ่มฤดูกาลใหม่ มีพิธีกรรมตามความเชื่อในการทำเกษตร แสดงระบำพื้นเมือง

ภาพที่ 2.31 เทศกาลทาเดา คาอามัตัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.6 ฟิลิปปินส์

2.3.6.1 แหล่งวัฒนธรรม

โบสถ์บาโรกแห่งฟิลิปปินส์ สิ่งก่อสร้างแบบบาโรกของยุโรปที่สร้างโดยช่างฝีมือชาวจีน และ ฟิลิปปินส์ ได้รับการยกย่องจากยูเนสโกเป็นเมืองมรดกโลกทางวัฒนธรรม

ภาพที่ 2.32 โบสถ์บาโรกแห่งฟิลิปปินส์

นครประวัติศาสตร์วีกัน สถาปัตยกรรมอันเป็นเอกลักษณ์ที่ได้รับอิทธิพลมาจากทั้งจีนและยุโรป เพื่อรักษาสภาพสถานที่นี้ไว้ จึงอนุญาตให้วิ่งเพียงรถม้าเท่านั้น เป็นที่ๆเป็นตัวอย่างการวางผังเมืองแบบสเปนที่ดีที่สุดในเอเชีย

ภาพที่ 2.33 นครประวัติศาสตร์วีกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใช้ให้หน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.6.2 ตัวอักษรภาษาฟิลิปปิน

A	a	E	e	I	i	M	m	O	o	S	s	W	w
B	b	F	f	J	dz	N	n	P	p	T	t	X	ks
C	s	G	g	K	k	Ñ	ny	Q	k	U	u	Y	y
D	d	H	h	L	l	Ng	ng	R	r	V	v	Z	z

2.3.6.3 ประโยคภาษาตัวอย่าง

Kumusta	กมุस्ता	แปลว่า	สวัสดี
Salamat	ซาลามัต	แปลว่า	ขอบคุณ
Ipagpaumanhin	ปะ อุมันฮิน	แปลว่า	ขอโทษ
Paalam	ปาลัม	แปลว่า	ลาก่อน

2.3.6.3 ศิลปวัฒนธรรม

เทศกาลอาติ – อาติฮาน (Ati - Atihan) จัดขึ้นเพื่อแสดงความเคารพต่อ “เอลาส” ชนเผ่าแรกที่มาตั้งรกรากอยู่บนเกาะแห่งฟิลิปปินส์

ภาพที่ 2.34 เทศกาลอาติ – อาติฮาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทศกาลดินาญัง (Dinagyang) จัดขึ้นเพื่อรำลึกถึงนักบุญซานโต นินอยที่
อีโลอิโย

ภาพที่ 2.35 เทศกาลดินาญัง

เทศกาลซินูล็อก (Sinulog) จัดขึ้นเพื่อรำลึกถึงนักบุญซานโต นินอยที่มีการจัด
แสดงดนตรีและมิซบวนพาเหรดแฟนซีทั่วเมืองเซบู

ภาพที่ 2.36 เทศกาลซินูล็อก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.7 ลาว

2.3.7.1 แหล่งวัฒนธรรม

พระธาตุหลวง โบราณสถานคู่เมืองลาว รูปของพระธาตุหลวงนี้ ได้ปรากฏ เป็นภาพในตราแผ่นดินของลาว

ภาพที่ 2.37 พระธาตุหลวง

วัดเชียงทอง หลวงพระบาง สถาปัตยกรรมทางศาสนาแบบหลวงพระบาง มี “ซ้อฟ้า” รูปเขาพระสุเมรุและทิวเขาสิคบริภัณฑ์บนกลางสันหลังคา มี 17 ซ้อ

ภาพที่ 2.38 วัดเชียงทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประตูไข/ประตูชัย อนุสรณ์สถานที่สำคัญของประเทศลาว สร้างเพื่อระลึกถึงชาวลาวผู้เสียสละชีวิตในสงครามก่อนหน้าการปฏิวัติของพรรคคอมมิวนิสต์ ถูกเรียกว่า “รันเวย์แนวตั้ง” เพราะใช้ปูนของอเมริกาที่จะมาสร้างสนามบิน แต่เกิดสงครามอินโดจีน อเมริกาแพ้ ลาวจึงนำมาสร้างอนุสรณ์แห่งนี้แทน

ภาพที่ 2.39 ประตูไข/ประตูชัย

2.3.7.2 ตัวอักษรภาษาลาว

พยัญชนะเดี่ยว 27 ตัว

ກ	ກໄກ່	ຈ	ຈຈອກ	ດ	ດເດັກ	ນ	ນນກ	ຝ	ຝຝ່ຽນ	ຍ	ຍຍາ	ອ	ອໂອ (ซั่ม)
ຂ	ຂໄຂ່	ສ	ສເສືອ	ຕ	ຕຕາ	ບ	ບແບ້ (แพะ)	ູ	ູທູ (ทู)	ລ	ລລິງ (ลิง)	ຮ	ຮເຮືອນ
ຄ	ຄควาย	ຊ	ຊຊັງ	ຖ	ຖຖງ (ถง)	ປ	ປປາ (ปลา)	ຟ	ຟໄຟ	ວ	ວວີ (พีค)	ຣ	ຣ
ງ	ງງົວ (วัว)	ຢ	ຢຍຸງ	ທ	ທທຸງ (ธง)	ຜ	ຜຜິ້ງ (ผึ้ง)	ມ	ມແມວ	ຫ	ຫທ່ານ		

พยัญชนะผสม 3 ตัว

ໝ ໝ... ໝ ໝ... ໝ ໝ...

2.3.7.3 ประโยคภาษาตัวอย่าง

ສະບາຍດີ	สบายดี	ແປລ່ວ່າ	สวัสดี
ຂອບໃຈ	ขอบใจ	ແປລ່ວ່າ	ขอบคุณ
ຂ້ອຍ	ฉัน	ແປລ່ວ່າ	ฉัน
ເຈົ້າ	เจ้า	ແປລ່ວ່າ	เธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.7.4 ศิลปวัฒนธรรม

เต้นรำบัคสlob (Budslob) การเต้นรำหมูของประเทศลาว เต้นเป็นแถว
หลายๆคนทั้งชายทั้งหญิง

ภาพที่ 2.40 เต้นรำบัคสlob

แคน ดนตรีลาวส่วนใหญ่มีอิทธิพลมาจาก แคนซึ่งเป็นเครื่องดนตรีประจำ
ชาติ วงดนตรีของลาว คือ วงหมอลำ มีหมอลำ และหมอแคน

ภาพที่ 2.41 แคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตักบาตรข้าวเหนียว เป็นจุดเด่นอย่างหนึ่งของหลวงพระบาง โดยจะมีแค่
ข้าวเหนียวเท่านั้น

ภาพที่ 2.42 ตักบาตรข้าวเหนียว

2.3.8 กัมพูชา

2.3.8.1 แหล่งวัฒนธรรม

นครวัด เทวสถานในสมัยพระเจ้าสุริยวรมันที่ 2 ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็น
เมืองมรดกโลกทางวัฒนธรรมในชื่อ “เมืองพระนคร”

ภาพที่ 2.43 นครวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นครธม เมืองหลวงแห่งสุดท้ายของอาณาจักรขอม ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของ นครวัด ใจกลางพระนครมีปราสาทหลักเรียกว่า “ปราสาทบายน” มีซุ้มประตูที่มีความโดดเด่นด้วยรูปสลักพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร 4 ด้าน

ภาพที่ 2.44 นครธม

2.3.8.2 ตัวอักษรภาษากัมพูชา

ក	กอ	ខ	จอ	គ	คอ	ក	ตอ	ប	บอ	ឃ	โย	ហ	ฮอ
ខ	คอ	ង	ชอ	ឃ	ทอ	ច	ทอ	ង	ทอ	រ	โร	ត	หอ
គ	โก	ជ	โจ	ឌ	โต	ទ	โต	ព	โ	ល	โล	អ	ฮอ
ឃ	โค	ឈ	โช	ឍ	โท	ជ	โท	ក	โค	រ	โ		
ង	โน	ញ	ญอ	ណ	นอ	ស	โน	ម	โม	ស	ซอ		

2.3.8.3 ประโยคภาษาตัวอย่าง

សូសុតិ	ซัวชะไคย	แปลว่า	สวัสดี
អរគុណ	ออกุน	แปลว่า	ขอบคุณ
សុខោស	ซอมโต	แปลว่า	ขอโทษ
ណាសិនហើយ	เลียเซินไฮย	แปลว่า	ลาก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.8.4 ศิลปวัฒนธรรม

ระบำอัปสร เป็นนาฏศิลป์ที่โดดเด่นของกัมพูชา ถอดแบบการแต่งกายและท่าร่ายรำมาจากภาพจำหลักรูปนางอัปสรที่ปราสาทนครวัด

ภาพที่ 2.45 ระบำอัปสร

เทศกาลน้ำ หรือ บอน อม ตูก เทศกาลประจำปีที่ยิ่งใหญ่ จัดเพื่อแสดงความสำนึกในพระคุณของแม่น้ำ โดยมีการแข่งขันเรือยาว แสดงพลุดอกไม้ไฟ แห่เรือประดับไฟ

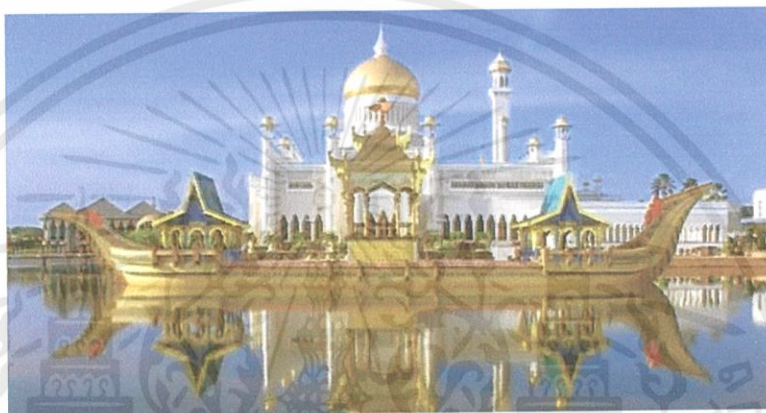
ภาพที่ 2.46 เทศกาลน้ำ หรือ บอน อม ตูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.9 บรูไน คารุซาลาม

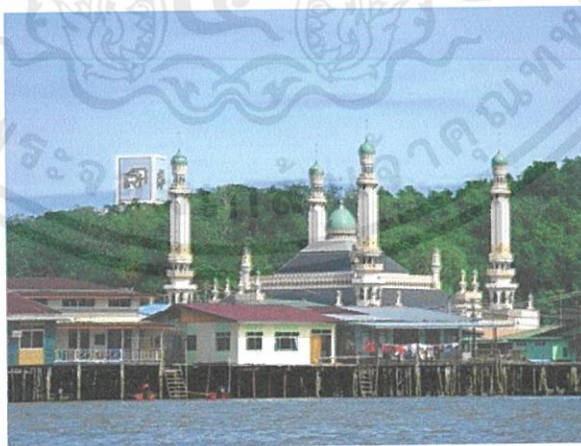
2.3.9.1 แหล่งวัฒนธรรม

มัสยิดสุลต่านโอมาร์ อาลี ไชฟูดดิน สถาปัตยกรรมแบบอิสลามิกอาร์ต เรียกกันว่า “มินิทัชมาฮาล” เป็นมัสยิดเก่าแก่ที่ได้รับยกย่องว่า สวยงามที่สุดในเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ ยอดโดมหุ้มด้วยแผ่นทองคำ 3.3 ล้านแผ่น และมีเรือหลวง ด้านหน้า มัสยิดใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา

ภาพที่ 2.47 มัสยิดสุลต่านโอมาร์ อาลี ไชฟูดดิน

กัมปงไอเยอร์ หมู่บ้านกลางน้ำที่ใหญ่ที่สุดในโลก เรียกกันว่า “เวนิส ตะวันออก” คือ ฉายาของหมู่บ้านกลางน้ำ บริเวณปากแม่น้ำบรูไนในนิคมศิลปะของ บ้านเรือนแบบพื้นเมือง

ภาพที่ 2.48 กัมปงไอเยอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.9.2 ตัวอักษรยาวี

ز	z	چ	ch	ب	b	ڭ	ng	ض	dh	ي	y	و	w	ك	k
ر	r	ح	h	ا	-	غ	gh	ص	s	و	-	ن	n		
ذ	dz	ج	j	ق	q	ع	<	ش	sh	ل	la	م	m		
د	d	ث	th	ط	p	ظ	dz	س	s	ه	h	ل	l		
خ	kh	ت	t	ف	f	ط	th	ن	ny	ف	v	ك	s		

2.3.9.3 ประโยคภาษาตัวอย่าง

Selamat pagi	เซอลามัต ปากี	แปลว่า	สวัสดี
Terima kasih	เตอรามา กาสีห์	แปลว่า	ขอบคุณ
Selamat jalan	เซอลามัต จาลัน	แปลว่า	ลาก่อน
Maaf	มาอาฟ	แปลว่า	ขอโทษ

2.3.9.4 ศิลปวัฒนธรรม

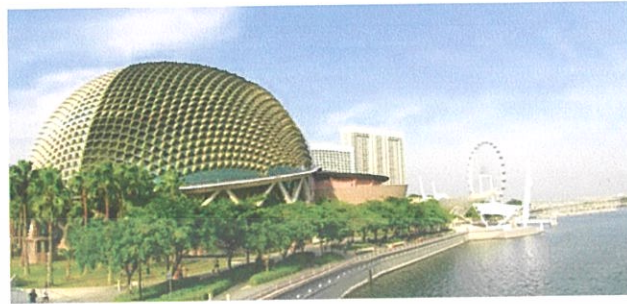
บรูไนมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับมาเลเซียและอินโดนีเซียมาก มีวัฒนธรรม ประเพณี ภาษา และการแต่งกายที่คล้ายคลึงกัน รวมทั้งยังมีวัฒนธรรมที่ได้รับอิทธิพล จากศาสนาอิสลามด้วย เช่น สตรีชาวบรูไนจะแต่งตัวมิดชิด และจะไม่ยื่นมือให้ผู้ชายจับ มือที่กักตายเป็นต้น

2.3.10 สิงคโปร์

2.3.10.1 แหล่งวัฒนธรรม

โรงละครเอสพลานาด เป็นโรงละครบนหาดทราย สร้างขึ้นเพื่อเป็นศูนย์การ แสดงศิลปะทุกแขนง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

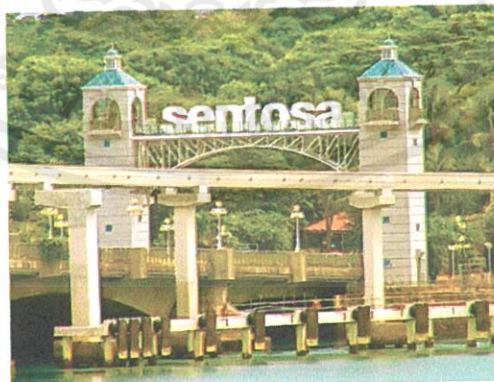
ภาพที่ 2.49 โรงละครเอสพลานาด

เมอร์ไลออน หรือ สิงโตทะเล เครื่องหมายประจำชาติ รูปปั้นที่มีหัวเป็นสิงโต มีตัวเป็นปลา

ภาพที่ 2.50 เมอร์ไลออน หรือ สิงโตทะเล

เกาะเซนโตซ่า เกาะมหาสนุก เกาะแห่งนี้เคยเป็นฐานทัพทหารของอังกฤษ ในสมัยที่สิงคโปร์ยังคงเป็นเมืองจีน แต่ต่อมาปรับปรุงเป็นแหล่งท่องเที่ยว

ภาพที่ 2.51 เกาะเซนโตซ่า เกาะมหาสนุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.10.2 ตัวอักษรภาษาอังกฤษ

A B C D E F G H I J K
L M N O P Q R S T U V
W X Y Z

2.3.10.3 ประโยคภาษาตัวอย่าง

Hello	แปลว่า	สวัสดี
Thank you	แปลว่า	ขอบคุณ
I am sorry	แปลว่า	ขอโทษ
Good bye	แปลว่า	ลาก่อน

2.3.10.4 ศิลปวัฒนธรรม

เทศกาลตรุษจีน เทศกาลปีใหม่ของชาวจีนที่จัดขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์
เทศกาล ฮารี รายา ปีวชา เทศกาลการเฉลิมฉลองของชาวมุสลิม ที่จัดขึ้นเมื่อ
สิ้นสุดพิธีถือศีลอด หรือ รอมฎอนในเดือนตุลาคม

ภาพที่ 2.52 เทศกาล ฮารี รายา ปีวชา

เทศกาลชาวคริสต์ จัดขึ้นเพื่อระลึกถึงการสละชีวิตของพระเยซูบนไม้
กางเขนของชาวคริสต์ในเดือนเมษายน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ความเชื่อ และ ดอกไม้ประจำชาติ

2.4.1 อินโดนีเซีย

กล้วยไม้ราตรี คือ ดอกไม้ประจำชาติ แทนความแสวงหา ความเจริญก้าวหน้าอย่างมุ่งมั่น

ภาพที่ 2.53 กล้วยไม้ราตรี

2.4.2 พม่า

ประดู่ คือ ดอกไม้ประจำชาติ แทนวัยหนุ่มสาว ความรัก ความโรแมนติก

ภาพที่ 2.54 ประดู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3 ไทย

ราชพฤกษ์ คือ ดอกไม้ประจำชาติ แทนความรุ่งโรจน์ ความเป็นมงคล อายุยืน ทนทาน

ภาพที่ 2.55 ราชพฤกษ์

2.4.4 เวียดนาม

บัว คือ ดอกไม้ประจำชาติ แทนความสว่างาม ความบริสุทธิ์ ความมองโลกในแง่ดี

ภาพที่ 2.56 บัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.5 มาเลเซีย

ชบา คือ ดอกไม้ประจำชาติ แทนความกล้าหาญ ความเชื่อมั่น
ความจงรักภักดี

ภาพที่ 2.57 ชบา

2.4.6 ฟิลิปปินส์

พุดแก้ว คือ ดอกไม้ประจำชาติ แทนความบริสุทธิ์ เรียบง่าย อ่อนนุ่มด้อม
ตน ความเข้มแข็ง

ภาพที่ 2.58 พุดแก้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.7 ลาว

ลีลาวดี คือ ดอกไม้ประจำชาติ แทนความเคารพ ความจริงใจ และความสุข

ภาพที่ 2.59 ลีลาวดี

2.4.8 กัมพูชา

ลำควน คือ ดอกไม้ประจำชาติ แทนความหอมเย็น แข็งแรง

ภาพที่ 2.60 ลำควน

2.4.9 บรูไน ดารุสซาลาม

สีนขวา คือ ดอกไม้ประจำชาติ แทนการพัฒนาเศรษฐกิจ ความเจริญ

เดิบโต

ภาพที่ 2.61 สีนขวา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.10 สิงคโปร์

แวนด้า มิส โจควิม คือ ดอกไม้ประจำชาติ แทนมนตร์เสน่ห์

ภาพที่ 2.62 แวนด้า มิส โจควิม

2.5 อาหารประจำชาติ

2.5.1 อินโดนีเซีย

กาโด กาโด (Gado Gado) อาหารยอดนิยมของประเทศอินโดนีเซีย ประกอบไปด้วยผัก และธัญพืชหลากหลายชนิด ทั้งแครอท มันฝรั่ง กะหล่ำปลี ถั่วงอก ถั่วเขียว นอกจากนี้ยังมีเต้าหู้ และ ไข่ต้มสุกด้วย กาโดกาโดจะนำมารับประทานกับซอสถั่วที่คล้ายกับซอสสะเต๊ะ ด้วยเครื่องสมุนไพรในซอส อาทิ รากผักชี หอมแดง กระเทียม ตะไคร้ ทำให้เมื่อรับประทานแล้วจะไม่มีรู้สึกเลี่ยนกะทิมากจนเกินไป

ภาพที่ 2.63 กาโด กาโด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.2 พม่า

หล่าเพ็ด (Lahpet) เป็นอาหารยอดนิยมของพม่า โดยการนำใบชาหมักมาทานกับเครื่องเคียง เช่น กระเทียมเจียว ถั่วชนิดต่าง ๆ งาคั่ว กุ้งแห้ง ขิง มะพร้าวคั่ว เรียกว่า **หล่าเพ็ด** มีลักษณะคล้ายคลึงกับเมี่ยงคำของประเทศไทย ซึ่งหล่าเพ็ดนี้ จะเป็นเมนูอาหารที่ขาดไม่ได้ในโอกาสพิเศษหรือเทศกาลสำคัญ ๆ ของประเทศพม่า โดยกล่าวกันว่า หากงานเลี้ยง หรืองานเฉลิมฉลองใด ไม่มีหล่าเพ็ด จะถือว่างานนั้นเป็นงานที่ขาดความสมบูรณ์

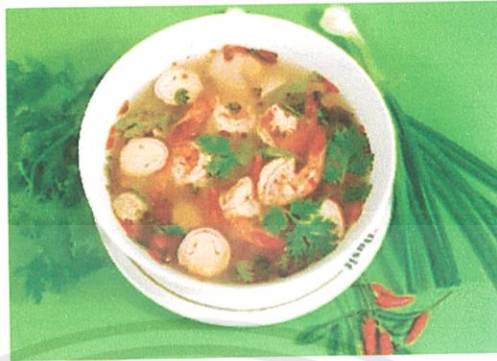

ภาพที่ 2.64 หล่าเพ็ด

2.5.3 ไทย

ต้มยำกุ้ง (Tom Yam Goong) เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ต้มยำกุ้งเป็นอาหารควาที่เหมาะสมสำหรับรับประทานกับข้าวสวยร้อน ๆ กลิ่นหอมของสมุนไพรที่เป็นส่วนประกอบในต้มยำกุ้ง ต้มยำกุ้งเป็นอาหารที่ได้รับความนิยมในทุ่ทุกภาคของประเทศไทย รวมถึงชาวต่างชาติเองก็ติดอกติดใจในความอร่อยของต้มยำกุ้งเช่นเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.65 ต้มยำกุ้ง

2.5.4 เวียดนาม

ปอเปี๊ยะเวียดนาม (Vietnamese Spring Rolls) ถือเป็นหนึ่งในอาหารพื้นเมืองที่โด่งดังที่สุดของประเทศเวียดนาม ความอร่อยของปอเปี๊ยะเวียดนาม อยู่ที่การนำแผ่นแป้งซึ่งทำจากข้าวเจ้ามาห่อไส้ ซึ่งอาจจะเป็นไก่ หมู กุ้ง หรือหมูยอ โดยนำมารวมนับกับผักสมุนไพรอีกหลายชนิด เช่น สะระแหน่ ผักกาดหอม และนำมารับประทานคู่กับน้ำจิ้มหวาน โดยจะมีถั่วคั่ว แครอทซอย ไข่เต๋าซอย ให้เพิ่มความอร่อย และบางครั้งอาจมีเครื่องเคียงอย่างอื่นเพิ่มด้วย

ภาพที่ 2.66 ปอเปี๊ยะเวียดนาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.7 ลาว

ซูปไก่ (Chicken Soup) เป็นอาหารยอดนิยมของลาว มีส่วนผสมสำคัญ ได้แก่ ตะไคร้ ใบสะระแหน่ กระเทียม หอมแดง รสชาติเปรี้ยว เค็ม จากมะนาวและพริก รับประทานร้อน ๆ กับข้าวเหนียว

ภาพที่ 2.69 ซูปไก่

2.5.8 กัมพูชา

อาม็อก (Amok) เป็นอาหารคาวยอดนิยมของกัมพูชา มีลักษณะคล้ายห่อหมกของไทย โดยนำเนื้อปลาสด ๆ ลวกพริกเครื่องแกง และกะทิ ทำให้สุกโดยการนำไปนึ่ง ซึ่งนอกจากจะใช้เนื้อปลาแล้ว อาจเลือกใช้น้ำไก่แทนก็ได้ สาเหตุที่คนในประเทศกัมพูชานิยมรับประทานปลา เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของกัมพูชามีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ ทำให้ปลาเป็นอาหารที่หารับประทานได้ง่าย

ภาพที่ 2.70 อาม็อก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.9 บรูไน คารุซาลาม

อัมบูยัต (Ambuyat) เป็นอาหารยอดนิยมของบรูไน มีลักษณะเด่นอยู่ที่ตัวแป้งจะเหนียวข้นคล้ายข้าวต้มหรือโจ๊ก โดยมีแป้งสาตูเป็นส่วนผสมหลัก ตัวแป้งอัมบูยัตเอง ไม่มีรสชาติ แต่ความอร่อยจะอยู่ที่การจิ้มกับซอสผลไม้ที่มีรสเปรี้ยว นอกจากนี้ยังมีเครื่องเคียงอีก2-3ชนิด เช่น ผักสด เนื้อห่อใบตองย่างหรือเนื้อทอด ทั้งนี้การรับประทานอัมบูยัตให้ได้รสชาติ ต้องรับประทานตอนร้อน ๆ จึงจะดีที่สุด

ภาพที่ 2.71 อัมบูยัต

2.5.10 สิงคโปร์

ลักซา (Laksa) อาหารขึ้นชื่อของประเทศสิงคโปร์ ลักซามีลักษณะคล้ายก๋วยเตี๋ยวต้มยำใส่กะทิ ทำให้รสชาติเข้มข้น คล้ายคลึงกับข้าวซอยของไทย โดยลักซาจะมีส่วนผสมของ กุ้งแห้ง พริก กุ้งต้ม และหอยแครง เหมาะสำหรับคนที่ชอบรับประทานอาหารทะเล ลักซามีทั้งแบบที่ใส่กะทิ และไม่ใส่กะทิ ทว่า แบบที่ใส่กะทิจะเป็นที่นิยมมากกว่า

ภาพที่ 2.72 ลักซา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การออกแบบ Information graphic

3.1 ความหมายของ Information graphic

Information graphic หรือ Infographic เป็นการแสดงผลของข้อมูลหรือความรู้โดยภาพที่อ่านและเข้าใจง่าย งานกราฟิกประเภทนี้นิยมใช้สำหรับข้อมูลที่มีความซับซ้อน ตัวอย่างเช่น ป้ายแผนที่ งานวิจัย โดยอินโฟกราฟิกนี้ยังคงนิยมใช้ในสายงานด้าน วิทยาการคอมพิวเตอร์ คณิตศาสตร์ สถิติศาสตร์ เพื่อให้แสดงถึงข้อมูลที่ซับซ้อนให้ง่ายขึ้น

ปัจจุบันอินโฟกราฟิกปรากฏตามสื่อ ตามป้ายสาธารณะ หรือแม้แต่คู่มือการใช้งานในหลายอย่าง ซึ่งแสดงในลักษณะของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ ตัวอย่างที่มักเห็นได้บ่อยเช่น แผนที่รถไฟฟ้า แผนผังอาคาร แผนภาพการพยากรณ์อากาศ และข้อมูลทางด้านสถิติ ที่ปรากฏตามสื่อสาธารณะ

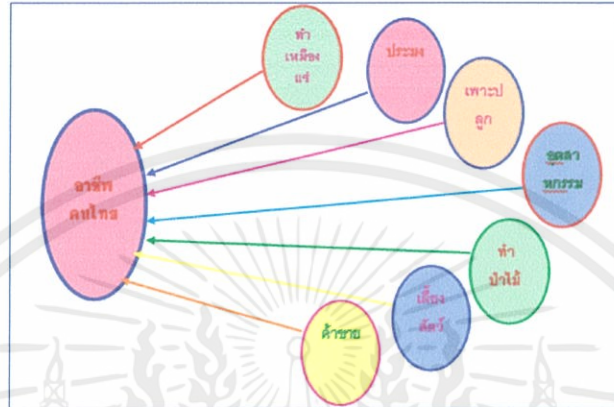
อินโฟกราฟิกกล่าวรวมถึงการแสดงผลของข้อมูล โดยใช้งานเครื่องมือต่างๆ เช่น แผนผัง แผนภูมิ กราฟ ตาราง ไดอะแกรม แผนที่ โดยอินโฟกราฟิกที่เห็นได้บ่อยเช่น แผนภูมิแท่ง แผนภูมิวงกลม และ ตารางที่ใช้สรุปข้อมูลทางสถิติ ไดอะแกรมส่วนใหญ่จะใช้แสดงถึงการทำงานของงานที่เป็นระบบ และมีการใช้งานสำหรับผังองค์กรที่แสดงถึงเส้นของสายอำนาจ ในขณะที่ไดอะแกรมลักษณะ โพลวัวร์ตจะแสดงถึงเส้นทางของการเคลื่อนที่

การอ่านและการตีความหมายของงานอินโฟกราฟิก จะมีหลายระดับ โดยระดับพื้นฐานงานอินโฟกราฟิกที่ใช้ข้อมูล สี หรือ สัญลักษณ์ที่เป็นสากล ที่เข้าใจง่ายเพื่อให้ผู้อ่านสามารถได้ข้อมูลที่แสดงผลได้อย่างรวดเร็ว เช่น การใช้สีแดงแสดงถึงข้อมูลที่เร่งด่วน หรือเป็นอันตราย หรือการใช้สีเขียวแสดงถึงบริเวณป่าไม้ และสีฟ้าแทนพื้นน้ำบนแผนที่ ในขณะที่เดียวกันอินโฟกราฟิกที่มีความซับซ้อนของข้อมูลสูง จำเป็นต้องมีการเข้าใจรูปแบบของสัญลักษณ์เป็นพื้นฐานถึงจะเข้าใจข้อมูลทั้งหมดภายในงานนั้น เช่น สัญลักษณ์สี่เหลี่ยมแทนสถานีรถประจำทาง ขณะที่สัญลักษณ์วงกลมแทนป้ายจอดรถประจำทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1.3 แผนภูมิแบบสายธาร (Stream Chart)

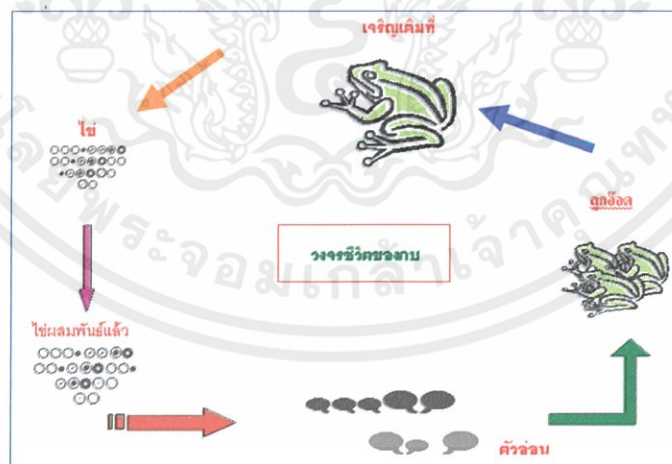
ใช้ในกรณีที่ต้องการแสดงถึงสิ่งหนึ่งเกิดจากหลายสิ่งรวมกัน

ภาพที่ 3.2 แผนภูมิแบบสายธาร

3.2.1.4 แผนภูมิแบบต่อเนื่อง (Flow Chart)

เป็นแผนภูมิที่มุ่งแสดงให้เห็นความสัมพันธ์แบบต่างๆ ที่เป็นไปอย่างมีขั้นตอน มีความต่อเนื่องกันหรือเป็นขบวนการที่เกิดขึ้นตามลำดับขั้น

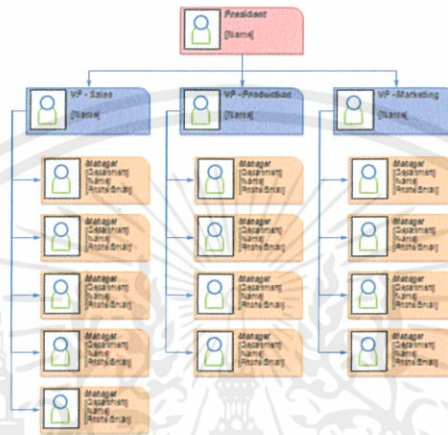
ภาพที่ 3.3 แผนภูมิแบบต่อเนื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1.5 แผนภูมิแบบองค์กร (Organization Chart)

เป็นแผนภูมิที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ของหน่วยงาน ระหว่างหน่วยงานใหญ่และหน่วยงานย่อย

Company Organizational Chart

ภาพที่ 3.4 แผนภูมิแบบองค์กร

3.2.1.6 แผนภูมิแบบเปรียบเทียบ (Comparison Chart)

เป็นแผนภูมิที่ต้องการเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่าง ระหว่าง รูปร่าง ขนาด ลักษณะ แนวความคิด ลักษณะเด่นของแผนภูมินั้นจะนิยมใช้รูปภาพ แสดงลักษณะที่แตกต่างกัน เฉพาะส่วนที่เป็นสาระสำคัญ ซึ่งผู้ดูแล้วก็จะเข้าใจได้ทันที

VIDAZORB® CHEWABLE PROBIOTICS COMPARISON CHART

How many servings would you need to consume to match the 30 billion live beneficial microorganisms (CFU) contained in a daily recommended dose of Vidazorb®? Vidazorb® requires no refrigeration.

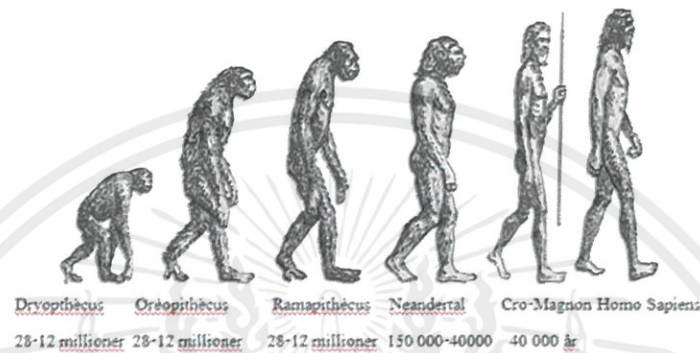

ภาพที่ 3.5 แผนภูมิแบบเปรียบเทียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1.9 แผนภูมิแบบวิวัฒนาการ (Revolution Chart)

ใช้แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่างๆ จากอดีตถึงปัจจุบัน และอาจมีต่อไปในอนาคตเป็นการติดต่ออย่างไม่ขาดตอนในช่วงเวลาอันยาวนาน

ภาพที่ 3.8 แผนภูมิแบบวิวัฒนาการ

3.2.1.10 แผนภูมิแบบขยายส่วน (Enlarging Chart)

ใช้แสดงให้เห็นส่วนที่ไม่ชัดเจน โดยแยกหรือตัดออกจากรูปเดิมและขยายออกให้มีขนาดใหญ่เพื่อให้ผู้ดูสามารถเห็นได้ชัดเจน

แผนภูมิแบบขยายส่วน (Enlargement Chart)

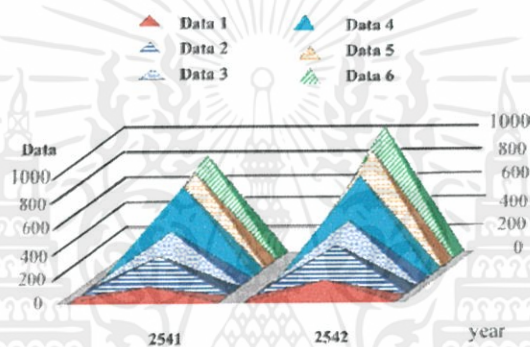
ภาพที่ 3.9 แผนภูมิแบบขยายส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 แผนสถิติ (Graph) เป็นทัศนวัสดุที่ทำขึ้นเพื่อใช้แสดงข้อมูลที่เป็นตัวเลขหรือจำนวนต่างๆ ให้น่าสนใจและช่วยให้สามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว เป็นที่น่าสนใจช่วยให้มองเห็นความสัมพันธ์และแนวโน้มของข้อมูลที่เปลี่ยนแปลงไปตามลำดับเวลาได้ชัดเจนกว่าการใช้ตารางตัวเลขธรรมดา

3.2.2.1 แผนสถิติแบบพื้นที่ (Area Graph)

เป็นแผนสถิติที่ออกแบบง่ายๆ สวยงาม เข้าใจง่าย

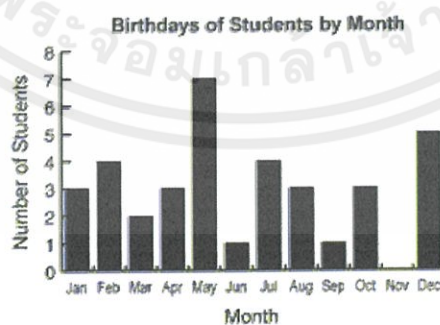

แผนสถิติแบบพื้นที่

ภาพที่ 3.10 แผนสถิติแบบพื้นที่

3.2.2.2 แผนสถิติแบบแท่ง (Bar Graph)

เป็นแบบที่ทำได้ง่าย อ่านง่ายกว่าแบบใดทั้งหมดจึงนิยมใช้กันอย่างกว้างขวาง

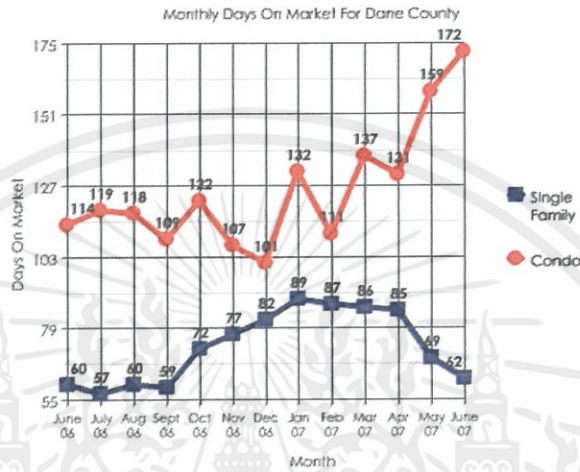

ภาพที่ 3.11 แผนสถิติแบบแท่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2.3 แผนสถิติแบบเส้น (Line Graph)

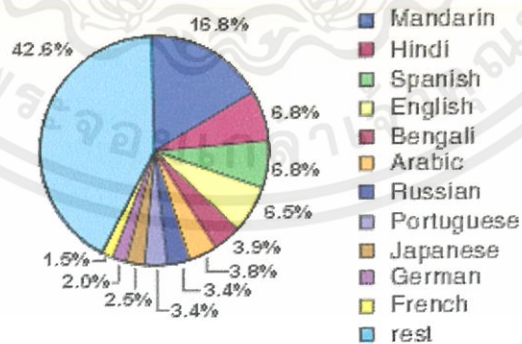
เป็นแบบที่เสนอข้อเท็จจริงได้ถูกต้องกว่าแบบอื่นๆและสามารถแสดงแนวโน้มของข้อมูลที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 3.12 แผนสถิติแบบเส้น

3.2.2.4 แผนสถิติแบบวงกลม (Circular Graph or Pine Graph)

เป็นแผนสถิติที่ออกแบบสำหรับแสดงปริมาณของข้อมูลต่างๆ ในรูปแบบร้อยละ ด้วยการใช้พื้นที่ของวงกลม การเสนอข้อมูลแบบนี้เป็นแบบคร่าวๆ ให้เห็นเพียงข้อแตกต่างเท่านั้น

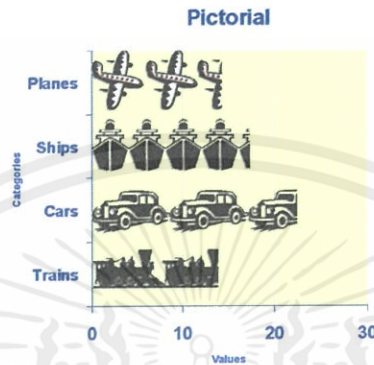

ภาพที่ 3.13 แผนสถิติแบบวงกลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2.5 แผนสถิติแบบรูปภาพ (Pictorial Graph)

เป็นแผนสถิติที่ออกแบบโดยใช้รูปภาพง่ายๆ แสดงความหมายของข้อมูลแต่ละชนิด

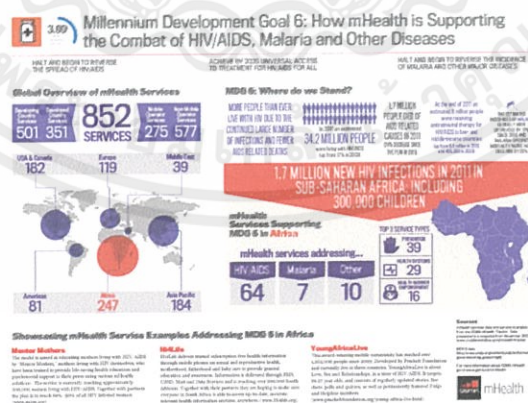
ภาพที่ 3.14 แผนสถิติแบบรูปภาพ

3.2.3 แผนภาพ (Diagram)

คือ ทศนวิศดุที่เขียนขึ้นแทนสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อประกอบคำอธิบาย โดยคัดรายละเอียดที่ไม่จำเป็นออกมุ่งให้เกิดความเข้าใจมากกว่าความเหมือนจริง มีเพียงลักษณะหรือ โครงสร้างที่สำคัญเท่านั้นเพื่อใช้ประกอบคำอธิบายให้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

3.2.3.1 แผนภาพลายเส้น

เป็นแผนภาพที่ใช้ลายเส้น รูปทรง และข้อความประกอบกัน เหมาะสำหรับแสดง โครงสร้าง ลักษณะ ตำแหน่ง และความสัมพันธ์

ภาพที่ 3.15 แผนภาพลายเส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3.2 แผนภาพแบบรูปภาพ

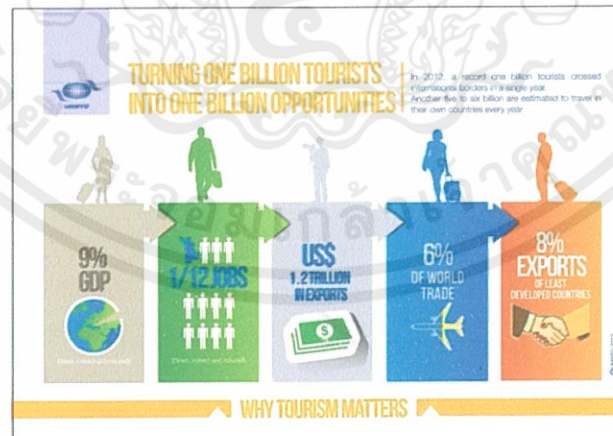
ใช้ลายเส้นเขียนเป็นภาพแบบง่ายๆ แทนสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงให้มองดูคล้ายๆ ไม่มีรายละเอียดเหมาะสำหรับแสดงความสัมพันธ์และอธิบายหลักการทำงาน

ภาพที่ 3.16 แผนภาพแบบรูปภาพ

3.2.3.3 แผนภาพแบบบล็อก

เป็นแผนภาพที่ใช้รูปทรงง่ายๆ แสดงให้เห็นองค์ประกอบหลายๆ มุมแสดงความสัมพันธ์และระบบการทำงานที่เกี่ยวข้องกัน เหมาะสำหรับชี้ให้เห็นภาพรวมโดยไม่เน้นรายละเอียด

ภาพที่ 3.17 แผนภาพแบบบล็อก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น

4.1 สรุปขอบเขตเนื้อหา

ข้อมูลในหนังสือสำหรับเยาวชน เรื่อง ศิลปวัฒนธรรมอาเซียน แบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของอาเซียน

- คำขวัญของอาเซียน
- สัญลักษณ์อาเซียน
- วัตถุประสงค์ในการก่อตั้ง
- ประเทศตัวแทนประสานงานของประเทศเศรษฐกิจอาเซียน
- ประเทศสมาชิก และ สกุลเงิน

2. ศิลปวัฒนธรรมของประเทศในอาเซียน

- ศิลปวัฒนธรรม เรื่อง เครื่องแต่งกายประจำชาติ
- แหล่งวัฒนธรรม / ตัวอักษรและภาษาที่ใช้เบื้องต้น / ศิลปวัฒนธรรม
- ดอกไม้ประจำชาติ
- อาหารประจำชาติ

4.2 แนวทางในการออกแบบ

การออกแบบหนังสือต้องสามารถทำให้ดูง่าย เห็นภาพชัดเจน เข้าใจง่าย มีการแสดงตัวอย่างให้ชัดเจน เหมาะสำหรับกับกลุ่มเป้าหมาย

4.2.1 การออกแบบหนังสือ

การออกแบบหนังสือ (book design) การกำหนดความคิดรวบยอด โครงสร้างของหนังสือ

โดยคำนึงถึงองค์ประกอบทางกราฟิก และอื่นๆ เพื่อให้หนังสือออกมาน่าสนใจ ตลอดจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการจัดพิมพ์

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปกนอก

ด้านหน้า และ ด้านหลัง เนื่องจากภายในรูป จะเป็นสีทึบเข้ม ภายนอกจึงเลือกใช้พื้นดำ ลายเส้น ภาพประกอบเป็นสีขาว เพื่อดึงความสนใจ

การจัดวางหน้ากระดาษ

ด้านซ้ายและขวาของกระดาษหน้าคู่ มีเนื้อหาและภาพประกอบ เริ่มดูจากทางซ้ายก่อน โดยมีหัวข้อใหญ่ (Head) เป็นชื่อเรื่อง มีข้อความบรรยายเพื่อความเข้าใจพอสมควร เน้นภาพประกอบ

Typography

เลือกใช้ตัวอักษรที่มีความเป็นระเบียบ อ่านง่าย สบายตา เพื่อเน้นภาพประกอบให้เด่นชัดขึ้น

4.2.2 เทคนิคการออกแบบภาพประกอบ

เพื่อทำให้เกิดความน่าสนใจ จึงเลือกใช้เทคนิคที่มีความหลากหลายแต่ยังอยู่ในรูปแบบที่อยู่ด้วยกันได้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

เทคนิคสีน้ำ และ สีไม้

แต่ละหน้าใช้เทคนิคสีน้ำทำเป็นภาพพื้นหลัง และภาพประกอบบ้างเล็กน้อย สลับกันไป ในแต่ละหน้าคู่ ภาพประกอบที่ต้องลงรายละเอียด จะใช้เป็นภาพลายเส้นสีไม้

ฟิคโตแกรม

ฟิคโตแกรม คือ ภาพสัญลักษณ์ที่เขียนแบบลักษณะท่าทางและพฤติกรรมของมนุษย์ ภาพเหล่านั้นถูกลดทอนรายละเอียดต่างๆจนมีรูปร่างที่ง่ายต่อการรับรู้ที่สุด ได้นำมาใช้ในการออกแบบหนังสือ ช่วยในเรื่องของการใช้ภาพจัดการข้อมูลจำนวนมาก ให้เข้าใจได้ง่าย และมีความน่าสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบ แบบ Vector

การนำภาพจริงมาทำให้เป็นภาพกราฟิก โดยมีการตัดทอน หรือสร้างสรรค์เพิ่ม ภาพที่ได้ จะมีความคมชัด ขยายแล้วไม่แตก ความละเอียดสูง เทคนิคนี้นำมาใช้ทำภาพประกอบ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ ไม่จำเจ

หนังสือ Information graphic เรื่อง ศิลปวัฒนธรรมอาเซียน เป็นหนังสือให้ความรู้ สำหรับ ช่วงวัย 13 – 18 ปี หรือบุคคลที่สนใจ โดยหยิบประเด็นเรื่อง ศิลปวัฒนธรรมอาเซียน มาตีความ ในรูปแบบของอินฟอเมชัน กราฟิก

1. การนำเสนอข้อมูลแบบเป็นระบบหนังสือ แต่เน้นจัดการเนื้อหาด้วยภาพประกอบ ดำเนินเรื่องแต่ละบท โดยการให้รู้ถึงข้อมูลเบื้องต้น ที่มาของอาเซียนก่อนในตอนต้น
2. นำเสนอประเด็นทาง Information graphic การนำข้อมูลมาตีความเป็นภาพประกอบ, กราฟ,ชาร์ต เพื่อให้สามารถเข้าใจ และเพลิดเพลินกับ เรื่อง ศิลปวัฒนธรรมอาเซียน
3. การใช้รูปแบบภาพประกอบแบบฟิคโตแกรม และเวกเตอร์ เพื่อให้งานมีความเป็น กราฟิก สร้างความน่าสนใจ
4. การใช้เทคนิคสีน้ำ และ สีไม้ เพื่อลดความจำเจ นำเบื้อ เทคนิคการใช้สีจึงเป็นอีกหนึ่ง ทางเลือกที่นำมาใช้ในการออกแบบ

เทคนิคสีน้ำ และ สีไม้ ในงาน Information graphic

การใช้เทคนิคสีน้ำ และ สีไม้ เพื่อลดความจำเจ นำเบื้อ การใช้พื้นหลังเรียบนิ่ง เทคนิคการ ใช้สีจึงเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่นำมาใช้ในการออกแบบ

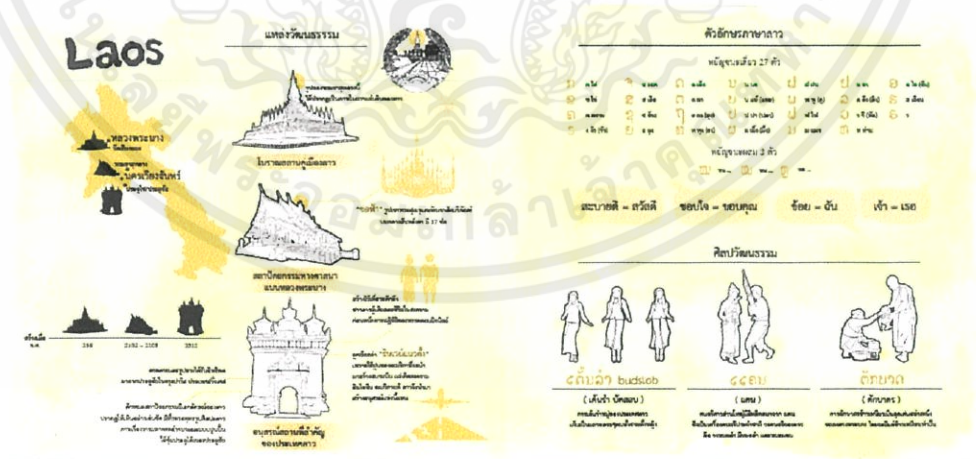
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงผู้เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.1 เทคนิคสีน้ำ

ภาพที่ 4.2 เทคนิคสีหน้าที่ใช้จริงในงาน

การนำสีมาใช้ในการออกแบบหนังสือ ช่วยในการจัดการข้อมูลต่างๆ
 การนำสีมาใช้ในการออกแบบหนังสือ สามารถช่วยในการจัดการข้อมูลได้ดี ในแต่ละหน้าคู่ จะใช้สี monotone หรือสีเอกรงค์ คือ กลุ่มสีเดียวกันที่แบ่งเป็นหลายโทนสี หรือมีน้ำหนักอ่อน-แก่แตกต่างกันไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่แนะนำให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 4.3 เทคนิคสีหน้าและการใช้สีเอกรงค์ ที่ใช้จริงในงาน
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Content ขอบในแต่ละบท ให้ในแต่ละประเทศ

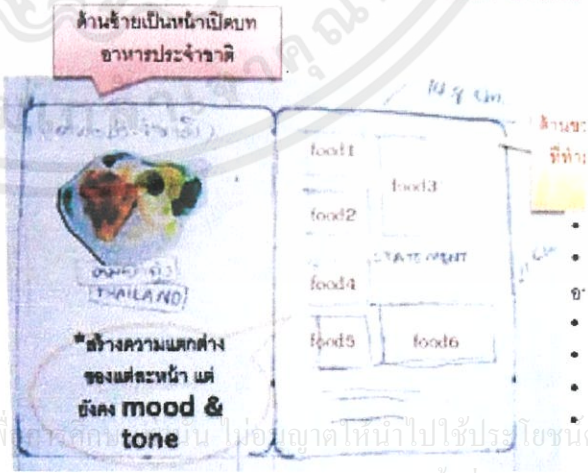
+ TEXT

- ๓ การแสวงหา
- ๔ องค์กร
- ๕ ภาษี
- ๖ ชาติ
- ๗ สิ่งปลูกสร้าง
- ๘ สภา
- ๙ MAP

ภาพที่ 5.2 แบบร่าง การวิเคราะห์ข้อมูล

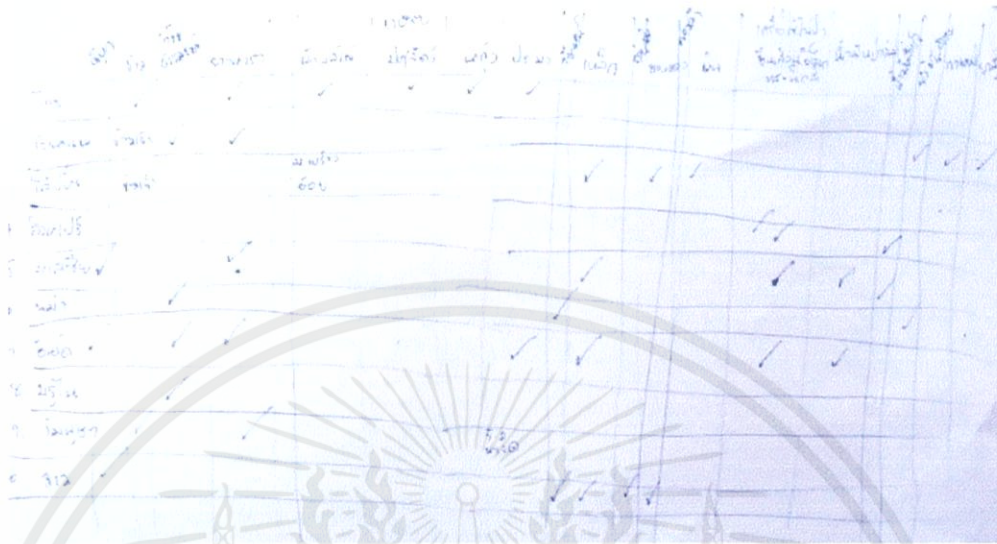
- Content
- บทที่ 1 ASEAN
 - บทที่ 2 ภูมิภาค (อาเซียน)
 - บทที่ 3 ไทย
 - บทที่ 4 ภูมิภาคอาเซียน
 - บทที่ 5 ภูมิภาคอาเซียน
 - บทที่ 6 ภูมิภาคอาเซียน
 - บทที่ 7 ภูมิภาคอาเซียน
 - บทที่ 8 ภูมิภาคอาเซียน
 - บทที่ 9 ภูมิภาคอาเซียน
 - บทที่ 10 ภูมิภาคอาเซียน
 - บทที่ 11 ภูมิภาคอาเซียน

ตัวอย่าง Sketch เช่น บทที่เป็น เรื่อง อาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษา ไม่ขอให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.3 แบบร่าง การวิเคราะห์ข้อมูล

ภาพที่ 5.4 แบบร่าง การวิเคราะห์ข้อมูล

ภาพที่ 5.5 แบบร่าง การจัดวางข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.6 แบบร่าง การจัดวางข้อมูล

Diagram illustrating the layout of a traditional Thai festival float (Chang). The float is rectangular and features a central sunburst motif. Various symbols and text labels are present:

- Top left: "อหังการ และ อดิศโร ปะ วาชาต" (Ahangkar and Adisaro Pa Wachat)
- Top center: "กาฬ" (Kal) and "ประภอบดิวง" (Prapobdiwang)
- Top right: "สกลเจติยฐาน" (Saklajetiyathan)
- Bottom left: "ราชบุษย" (Rachabusy)
- Bottom center: "อหังการ" (Ahangkar)
- Bottom right: "อหังการ" (Ahangkar)

๔-๕	อหังการ + อดิศโร	๘-๙	ทิพย์	๒๘-๒๙	อหังการ + อดิศโร
๖-๗	วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์	๑๐-๑๑	บุรฉัตร	๓๐-๓๑	พุ่มไม้ อหังการ
		๑๒-๑๓	กัญชพฤกษา	๓๒	
		๑๔-๑๕	อินทิต		
		๑๖-๑๗	ลาว		
		๑๘-๑๙	ฉะเชิงเทรา		
		๒๐-๒๑	พม่า		
		๒๒-๒๓	จังหวัดภูเก็ต		
		๒๔-๒๕	จังหวัดสุราษฎร์ธานี		
		๒๖-๒๗	จังหวัดขอนแก่น		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน...
ภาพที่ 5.7 แบบร่าง การจัดวางข้อมูล
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 แบบร่างภาพประกอบ

ภาพที่ 5.10 แบบร่าง สัญลักษณ์ของประเทศต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.11 ภาพประกอบ อาหารประจำชาติ

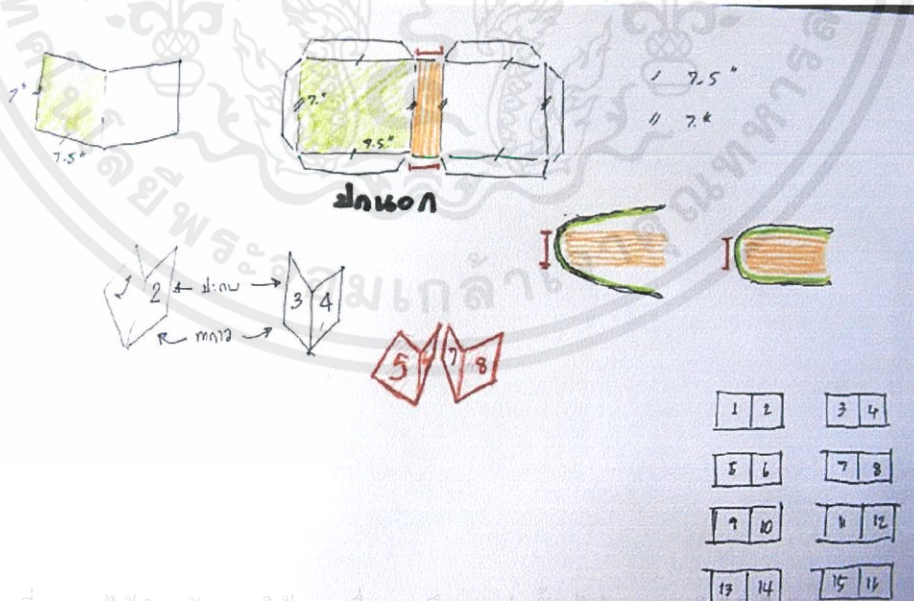
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใส่ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.12 ภาพประกอบ ดอกไม้ประจำชาติ

ภาพที่ 5.13 ภาพประกอบ ชุดประจำชาติ

5.3 การทำ mock up

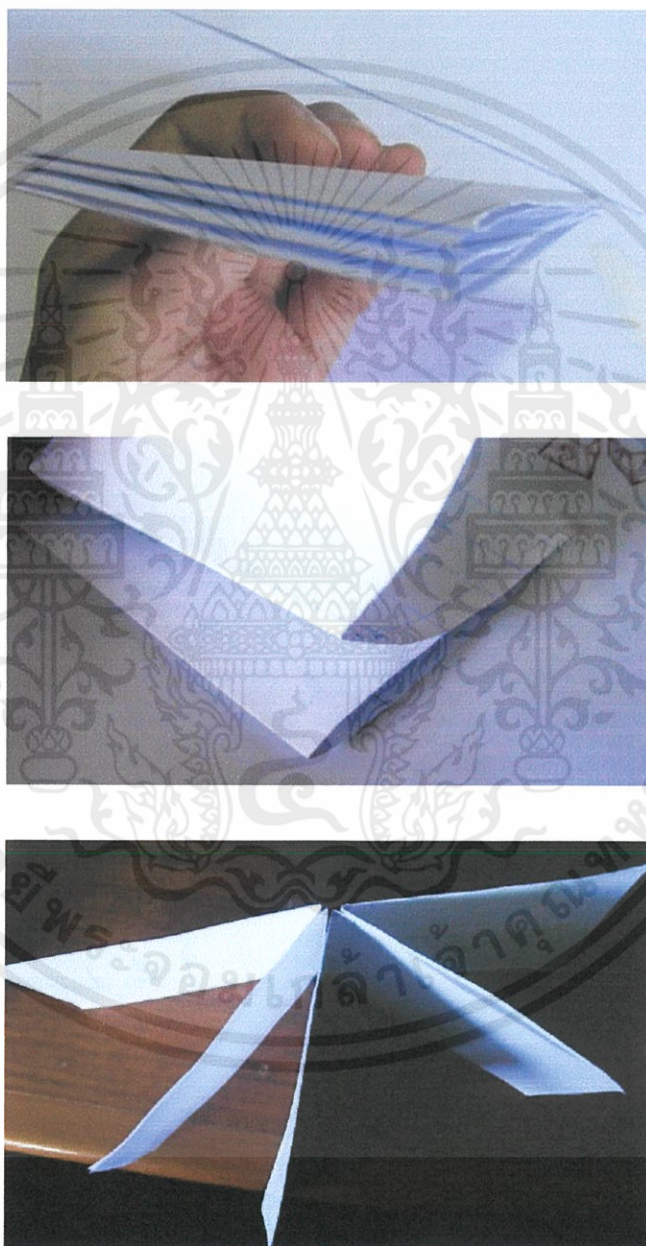

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ในด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.14 แบบร่าง การทำ mock up หนังสือ

ทดลองทำเล่ม mock up วิธีการเข้าเล่มหนังสือ

พิมพ์งานเป็นคู่ หน้า 1 และ 2 หน้า 3 และ 4 โดยด้านหลังของหน้า 2 และ หน้า 3 มาปะกบกัน เมื่อดูจากด้านข้างจะได้ดังภาพ (ยังไม่ใส่ปกนอก)

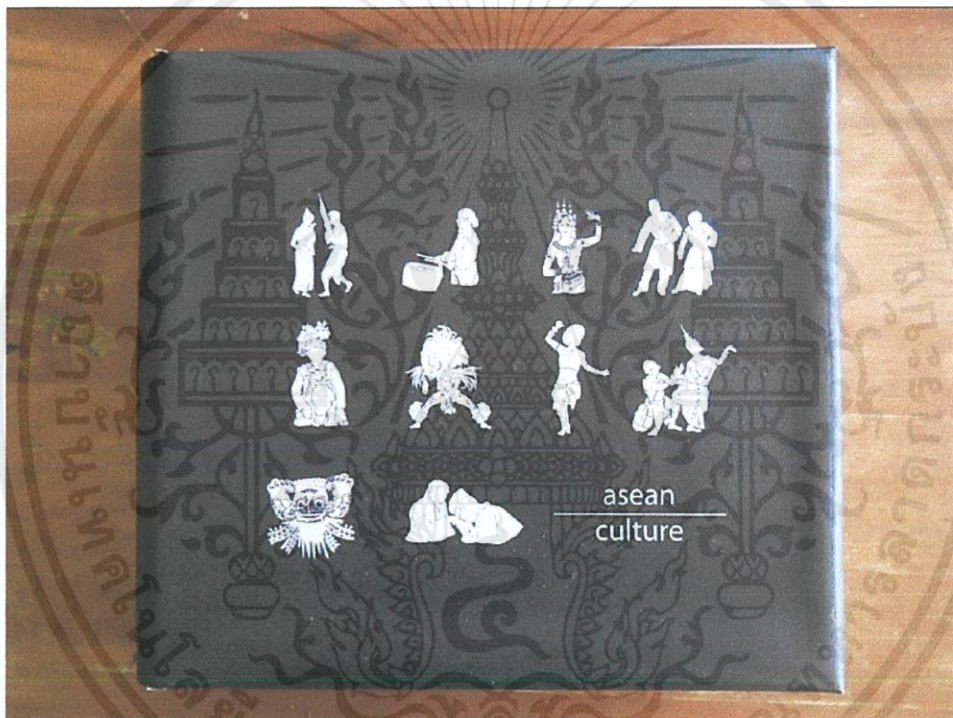

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 5.15 ทดลองทำ mock up หนังสือ เข้าเล่มตามแบบร่างจากภาพก่อนหน้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

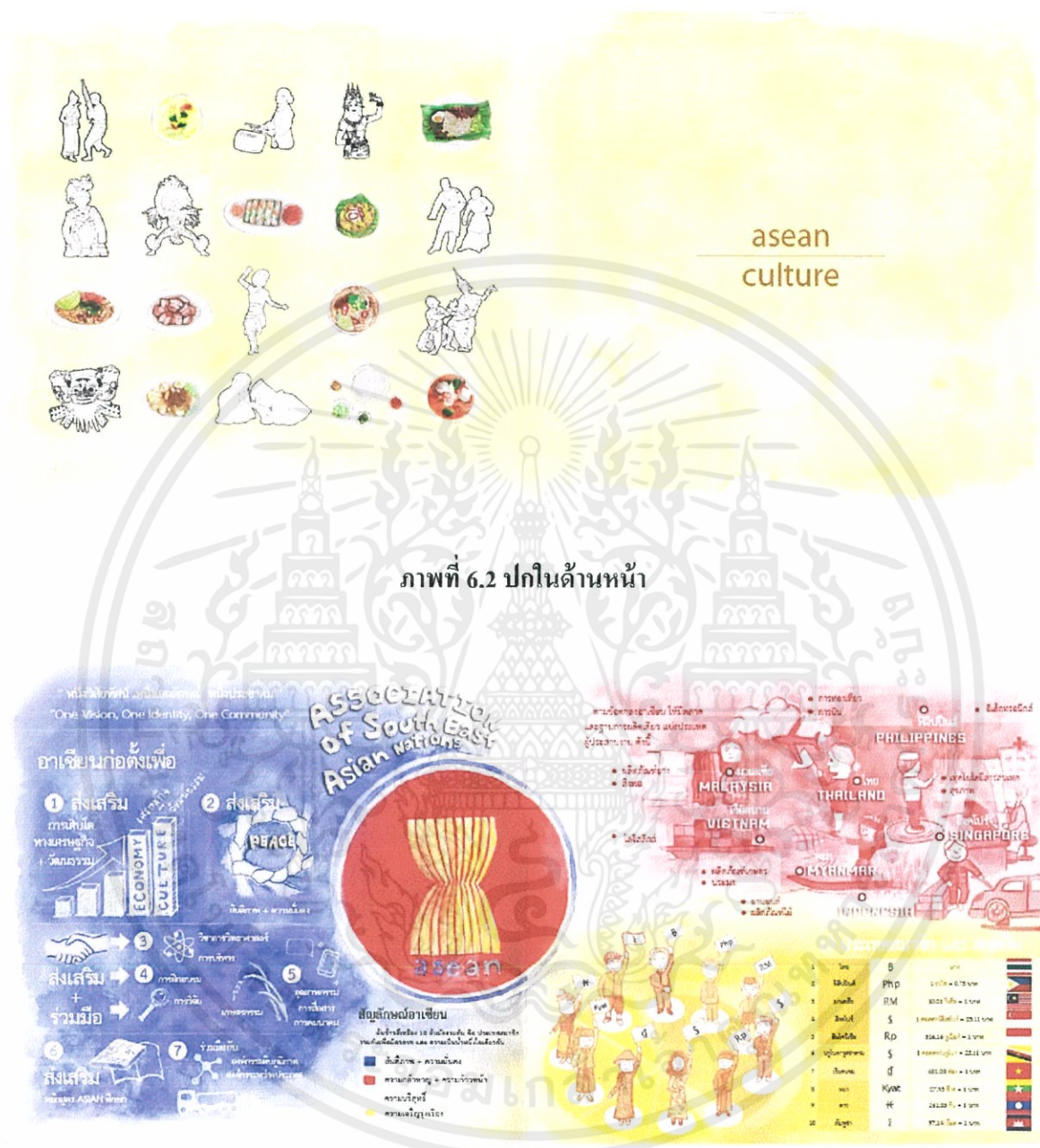
ผลงานที่สำเร็จ

หนังสือสำหรับเยาวชน เรื่อง ศิลปวัฒนธรรมอาเซียน ขนาด 7 x 7.5 นิ้ว จำนวน 15 หน้าคู่

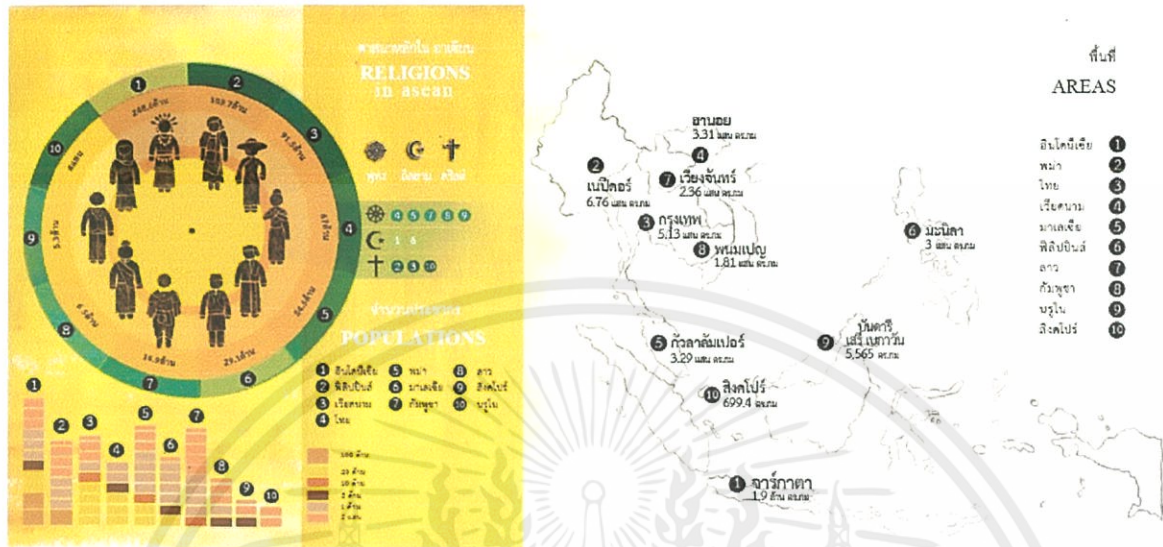
ภาพที่ 6.1 ปกหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.3 หน้าคู่ที่ 1 เรื่อง ข้อมูลทั่วไปของอาเซียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.4 หน้าคู่ที่ 2 เรื่อง ข้อมูลทั่วไปของอาเซียน

ภาพที่ 6.5 หน้าคู่ที่ 3 เรื่อง เครื่องแต่งกายประจำชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Indonesi

แหล่งวัฒนธรรม

ศาสนสถานในศาสนาพุทธนิกายมหายานที่มีอยู่มากในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ส่วนใหญ่จะสร้างขึ้นก่อนปี ค.ศ. 1000 และได้รับอิทธิพลจากศิลปะอินเดีย

ศาสนาฮินดูในศาสนาเชนที่ปรากฏในอินโดนีเซียสมัยโบราณ มีชื่อว่า ฮินดู และได้รับอิทธิพลจากอารยธรรมอินเดีย

ศิลปะวัฒนธรรม

Wayang Kulit
(วาฮง กูต)
เป็นการแสดงหุ่นตัวแบนที่ทำจากหนังสัตว์ในอินโดนีเซีย ใช้หุ่นสีดำที่ขึงด้วยหนังวัวที่เจาะรูและสอดเชือกเพื่อแสดงเรื่องราว

Balinese Dance
(ระบำบาหลี)
ศิลปะการแสดงที่ผสมผสานระหว่างนาฏศิลป์และศิลปะการเต้นรำของชาวอินโดนีเซีย

Myanmar

แหล่งวัฒนธรรม

ศาสนสถานในศาสนาพุทธนิกายเถรวาทที่มีอยู่มากในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ส่วนใหญ่จะสร้างขึ้นก่อนปี ค.ศ. 1000 และได้รับอิทธิพลจากอารยธรรมอินเดีย

ศาสนสถานในศาสนาพุทธนิกายเถรวาทที่มีอยู่มากในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ส่วนใหญ่จะสร้างขึ้นก่อนปี ค.ศ. 1000 และได้รับอิทธิพลจากอารยธรรมอินเดีย

ศิลปะวัฒนธรรม

Poy Sang Long
(งานบุญสงกรานต์)
เป็นการแสดงที่แสดงถึงความเชื่อของชาวมอญในการบูชาพระพุทธรูปปางนาคปรก

ภาพที่ 6.6 หน้าคู่ที่ 4 เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ประเทศอินโดนีเซีย

ภาพที่ 6.7 หน้าคู่ที่ 5 เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ประเทศพม่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Brunei

ที่ตั้งของบรูไน
บนเกาะบอร์เนียว

บรูไนเป็นคาร์สเตรินเทิร์น

แหล่งวัฒนธรรม

ประเพณีเรือแข่ง
"กาโฮกา" ๑๑ เดือน

"ป้อมปราการ" สัญลักษณ์
วัฒนธรรมอิสลามของบรูไน

ตัวอักษรบรูไน

ڤ	ب	ل	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ
ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ
ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ
ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ

เดือนมกราคม = สวัสดิ์
เดือนกุมภาพันธ์ = ซอบคุณ
เดือนมีนาคม = ลาโกน
เดือนเมษายน = กามาร์ บากิก = สมายท์

ศิลปวัฒนธรรม

ที่ตั้งของบรูไนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ภาพที่ 6.14 หน้าคู่ที่ 12 เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ประเทศบรูไน

Singapore

ที่ตั้งของสิงคโปร์
บนเกาะสิงคโปร์

แหล่งวัฒนธรรม

โรงละครแห่งชาติ
สถาปัตยกรรมสมัยใหม่
ส่วนใหญ่ใช้วัสดุจากธรรมชาติและหินอ่อน

ตัวอักษรภาษาอังกฤษ

A	E	M	O	U	Y
B	F	I	N	R	Z
C	G	K	O	S	W
D	H	L	P	T	X

สวัสดี = Hello ซอบคุณ = Thank you ขอโทษ = I am sorry ลาโกน = Good bye

ศิลปวัฒนธรรม

Chinese New Year
(เทศกาลฤดูใบไม้ผลิ)
เทศกาลนี้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในสิงคโปร์และมาเลเซีย

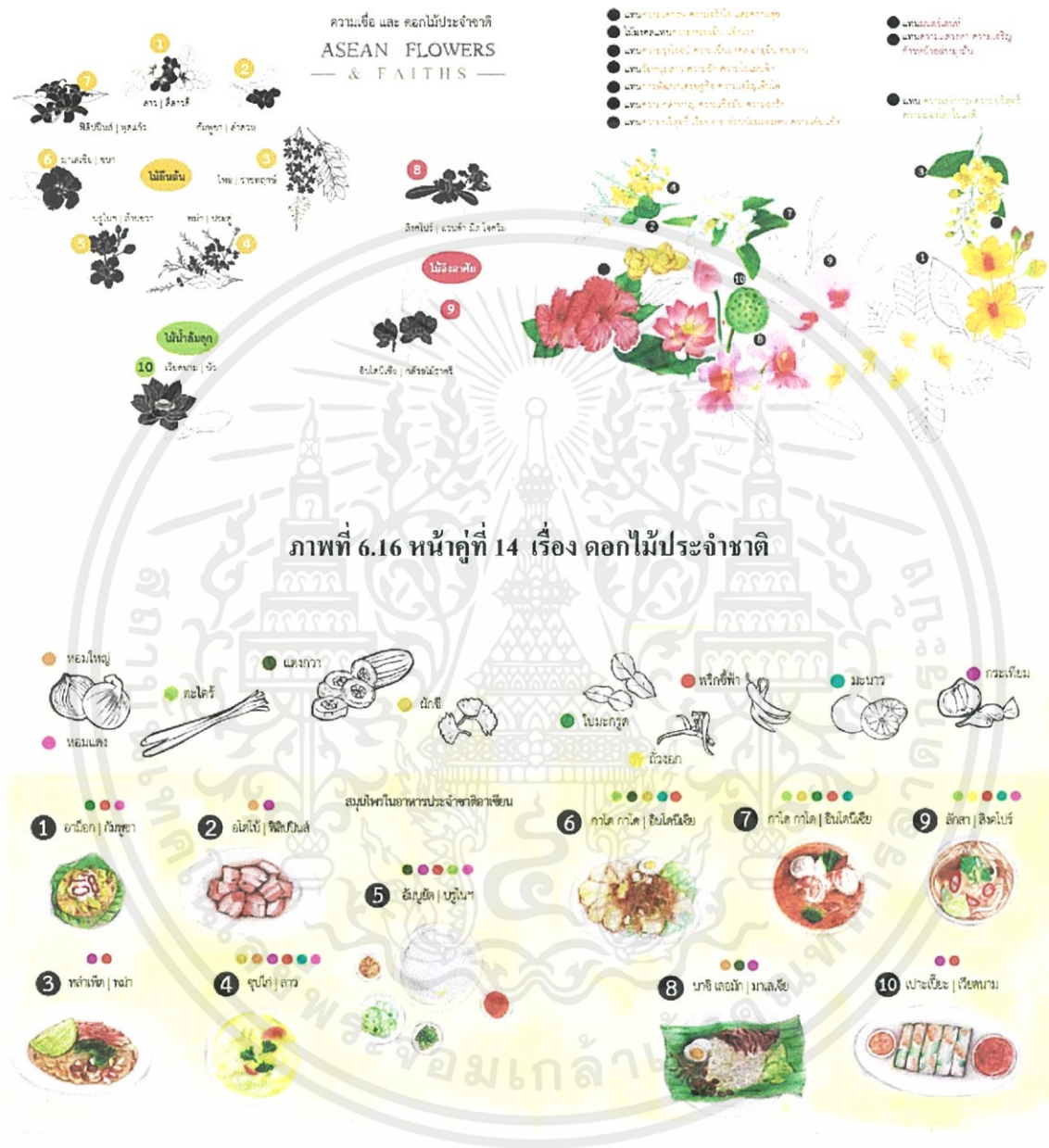
Hari Raya Pusa
(เทศกาลฮารี เรซา ปูซา)
เทศกาลนี้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในสิงคโปร์และมาเลเซีย

Good Friday
(เทศกาลฮารีไวต์)
เทศกาลนี้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในสิงคโปร์และมาเลเซีย

ภาพที่ 6.15 หน้าคู่ที่ 13 เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ประเทศสิงคโปร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.17 หน้าคู่ที่ 15 เรื่อง อาหารประจำชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 บทสรุป

การออกแบบหนังสือ Information graphic มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอความน่าสนใจของ ศิลปวัฒนธรรมอาเซียน ในรูปแบบของการตัดทอนข้อมูลให้เป็นงานกราฟิก โดยใช้ ภาพประกอบหลากหลายเทคนิค เช่น การนำภาพจริงมาทำเป็นภาพ พิกโตแกรม ภาพเวกเตอร์ เพื่อลด ความจำเจ

จากการสร้างสรรค์งานหนังสือชิ้นนี้ ทำให้ทราบว่า การจะเลือกเนื้อหาการทำ Information graphic นั้น ควรเลือกรื่องที่ตนเองมีความเข้าใจ ตัวข้อมูลมีความเป็น ไปได้ และมากพอที่จะ นำมาทำเป็น Information graphic โดยเรื่องที่เลือกมานั้น คือ ศิลปวัฒนธรรมอาเซียน เป็นข้อมูล เียงเปรียบเทียบ ได้น้อย การจัดการข้อมูลค่อนข้างกว้าง และยาก ที่จะนำมาทำในรูปแบบของ กราฟ ชาร์ต ไดอะแกรม จึงต้องเน้นไปทางภาพประกอบให้มีความน่าสนใจ และชี้ให้เห็นเป็น ภาพที่ชัดเจนมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ฝ่ายวิชาการเอ็กซ์เปอร์เน็ต. อาเซียน 360 องศา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : เอ็กซ์เปอร์เน็ต, 2555.

รัตนภรณ์ มูลโต. อาหารประจำแต่ละประเทศในอาเซียน. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก <http://rattanaphon253.wordpress.com/อาหารประจำแต่ละประเทศ/>. (วันที่ค้นข้อมูล : 12 ธันวาคม 2555)

ผู้ดูแลเว็บไซต์. ดอกไม้ประจำชาติอาเซียน 10 ประเทศ. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก <http://www.trang.psu.ac.th/asean/?p=228>. (วันที่ค้นข้อมูล : 16 ธันวาคม 2555)

หนังสือบันทึกการเดินทางอาเซียน โดยกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. ชุดประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก <http://cia.sut.ac.th/ASEANInformation/NationalCostumes/NationalCostumes.htm>. (วันที่ค้นข้อมูล : 6 มกราคม 2556)

เกรียงไกร รักมิตร. ประวัติเครื่องแต่งกาย. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก http://www.baanjommyut.com/library_2/history_of_costume/07_1.html. (วันที่ค้นข้อมูล : 23 มกราคม 2556)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล นางสาวปัทมา กฤตานุพงศ์
 ที่อยู่ 223/104 ถ. โนลกรัฐ ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000
 e-mail k.panyaros@gmail.com

ประวัติการศึกษา

2546 ระดับประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลสุราษฎร์ธานี
 2551 ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา
 2556 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
 ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้